

İnsanca yaşamak için kavga
Darphane'de grev

>> 8

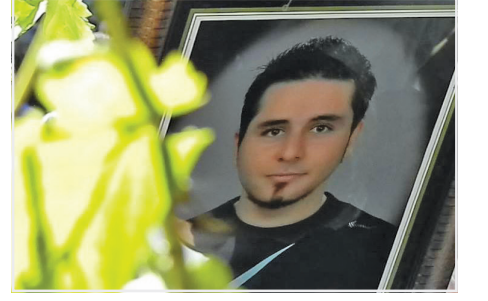
Kadın istihdam tasarısı:
Hükümetle patronların danışıklı dövüşü

>> 12

İşgal "moda" oldu
Kazova tekstil işçileri direnişi yaratıcılıkla birleştiriyor

>> 4

Ahmet Atakan
Halkın toprağa düşen son evladı

>> 10

Eylül - Ekim 2013
sayı 16 - 17

yenidünya

halk gazetesi

Kurucusu: **Mustafa Suphi** (1883-1921)

2.50 tl (KDV dahil)

www.yenidunyagazetesi.com

Mısır'da İhvan çökertildi

Mısır'da İhvan çetesinin liderleri tutuklandı. Mısır halkının dava ettiği İhvan çetesinin ülkedeki bütün faaliyetleri yasaklandı ve bütün malvarlığına el konuldu. 2014 yılında yapılması planlanan seçime giden yol açıldı. Seçimlerde Mısır halkının taleplerini gerçekleştirecek bir yönetim oluşması bekleniyor. Zira taleplerini yerine getirmeyen iktidara karşı halk sokaklara dökülmekte çok kararlı görünüyor.

>> 7

Türkiye katillerin misafirhanesi değildir!

Suriye'de insanları kör bıçaklarla kesiyorlar. Üniversiteleri, meydanları ve pazar yerlerini bombalıyorlar. Sonra da aramızda dolaşıyorlar!

Suriye'de on binlerce masum insan öldürüldü. Alevi, Sünni, Hıristiyan Arapların; Ermenilerin, Dürzilerin, Süryanilerin yanında şimdi de Kürt köyleri ellerinde Amerikan silahları olan eli kanlı çetelerce bombalanı-

yor, yağmalanıyor. Suriye'de insanları diri diri kesen, üniversitelere pazar yerlerine bomba atan katiller aramızda. İstanbul, Antakya, Antep, Kayseri... Onlar için adeta dinlenme mekânları. Ev sahipleri ise AKP!

Hükümet bu utanç politikasına derhâl son vermeli. Şimdi haykırma zamanı: Suriye'den elinizi çekin! Terör kampalarını kapatın! Kiralık askerleri beslemeyi ve korumayı bırakın. Yoksa hesap mahşere kalmayacak!

>> 2

Tarsus'ta gündem: Eşit yurttaşlık hakkı ve barış

19 Eylül'de Pir Sultan Abdal Kültür Derneği PSAKD tarafından "Eşit yurttaşlık hakkı ve savaşa hayır" konulu panel gerçekleştirildi.

>> 15

> ISSN 1301-9031

fatma şenden

Savaşın sosyal güvenliği

>> 14

raşit şahin

Taksim fobisinden faiz lobisine (2)

>> 6

hülya kortun

Daha da geç olmadan

>> 3

Savaş bloku tökezledi

Sömürgeci cellatların ve uşaklarının işi artık her zamankinden daha zor. ABD önderliğindeki savaş bloku Suriye'ye doğrudan savaş açamadı. Suriye en kritik anda kimyasal silahlar konusunda başlattığı girişimle önemli bir diplomatik başarı kazandı

Direnişin gücü

El Kaideci ve İhvacı terör çetelerinin istilasına karşı direnmeye devam eden Suriye Obama'nın savaş tehdidi karşısında soğukkanlılığını yitirmedi. Türkiye halkının çetelere üs sağlayan AKP'ye karşı ayağa kalkmasından, Mısır halkının Suriye'ye cihat ilan eden Müslüman Kardeşler diktatörlüğünü devirmesinden de güç alarak her koşulda vatan savunmasını sürdüreceğini

bildirdi. Yeni Mısır hükümeti savaş kesinlikle karşı olduğunu açıkladı. Mısır'ın tavır değiştirmesi, Arap Birliği'nin savaş yanlısı bir karar çıkarmasını engelledi. İlerici Latin Amerika hükümetleri savaşa açıkça karşı çıktı. İran Suriye'yle dayanışmasını sürdüreceğini duyurdu. Rusya ve Çin BM Güvenlik Konseyi'nde ABD'nin baskılarına baş eğmedi.

Saldırganların içine düştüğü kargaşa

Buna karşılık, dünya kapitalist medyasının koro hâlinde beyin yıkaması bile Amerikan halkını yeni bir savaşa ikna edemedi. ABD egemenleri içinde de savaş konusunda mutabakat sağlanamadı. Zbigniew Brzezinski gibi bir şahin dahi, "Bu savaş Amerikan ulusal çıkarlarına hizmet etmez. Bu savaşı isteyenler, kimi İsrail sağcılarının stratejik anlayışından etkilenmişlerdir. Suriye'de geniş çaplı bölgesel bir savaşın içine çekilmemiz tehlikesi var" dedi.

Üstüne üstlük, ABD'nin en yakın suç ortağı İngiltere parlamentodan savaş kararını geçiremedi. G 20 zirvesinde, Rusya ve Çin'in yanı sıra, Hindistan, Endonezya, Brezilya, Güney Afrika ve İtalya savaşı reddetti. ABD'yle saf tutanlar sadece Fransa, Kanada, Suudi Arabistan ve Türkiye'yle sınırlı kaldı. Bu ülkelere savaş kışkırtıcılığında sınır tanımayan İsrail ve Katar eklendiğinde bile, savaş bloğunun ne kadar yalnızlaştığı ortadaydı.

Diplomasi ustalığı

İşte bu noktada Suriye, savaş bloğunun "kimyasal silah" bahanesini çürüten teklifini sundu. Rusya'nın da önerisiyle, savaş tehdidinden kesinlikle vazgeçilmesi karşılığında elindeki bütün kimyasal silahları Birleşmiş Milletler denetimine bırakmaya hazır olduğunu ilan etti.

Amerikan yönetimi, barışa değer veren herkesin sevinçle karşıladığı bu teklifi geri çeviremedi. Derin bir hayal kırıklığına uğrayan savaş kışkırtıcısı AKP yönetiminin duygularını dile getiren Bülent Arınç, "Suriye'ye müdahale imkânı maa-lesef ortadan kalktı" dedi.

Rehavete yer yok

Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nin 27 Eylül 2013 tarihli kararı, direnen Suriye halkının, Suriye halkıyla dayanışma gösteren bölge ve dünya halkları ile bütün barışsever güçlerin zafere dir. Ancak mücadele sona ermedi. Suriye'yi istila eden çeteler hâlâ katliamlarına devam ediyor. Emperyalizm, siyonizm ve gericilik, Suriye'de siyasal ve diplomatik çözüm çağrısında bulunan; "Güvenlik Konseyi, Suriye Arap Cumhuriyeti'nin egemenliğine, bağımsızlığına ve toprak bütünlüğüne kuvvetle bağlı olduğunu teyit eder" diyen bu kararı boşa çıkarmak için, kuşkusuz, binbir hileye başvuracaktır. Savaş bloku halklarla boy ölçüşmekten vazgeçmeyecektir.

Değişen güç dengesi

Ne var ki, savaş bloğunun bu kritik anda geri adım atmak zorunda kalması, dünya egemenleri ile halklar arasındaki güç dengesinin değiştiğini; varlığına, haklarına, yurduna, birliğine, bugününe ve geleceğine sahip çıkan emekçi halkların direniş iradesinin gittikçe daha etkili bir güce dönüştüğünü gösteriyor.

Emperyalizm, siyonizm ve gericilik güç kaybediyor. İşçi sınıfı, şehir ve köy emekçileri, ezilen halklar ayağa kalkıyor. Yeni devrimler dönemindeyiz. Emperyalizme, siyonizme ve gericiliğe karşı ayaklanmalar, isyanlar, ulusal savunma savaşları, sosyal başkaldırıları gündemde. Söz kitlelerde. Söz devrimci, demokratik, ilerici, yurtsever bütün güçlerin birliğini kurmanın can alıcı önemini bilen partilerde.

İşte Suriye'nin özgürlük savaşçıları!

Suriye'deki kargaşa başlar başlamaz Amerikan ve Batı medyası Suriye'deki eli silahlı güçleri özgürlük ve demokrasi savaşçısı olarak adeta kutladı. Ne de olsa onlar acımasız bir diktatöre karşı savaşan kahramanlardı. Silahları Amerika, İsrail ve NATO'dan gelen, ceplerinde Körfez ülkelerinden gelen paralar bulunan bu "kahramanların" Suriye'de meydana attıkları bombalar, bastıkları köyler ve kestikleri boğazlar nadi- ren haber bültenlerinde yer buldu.

Emperyalizme ve despotizme karşı verilen özgürlük mücadelesinde sayısız derse sahip Türkiye sol hareketi içinde bile bazı grupların, başlarda

hiç sorgulamadan bu çeteleri diktatörlüğe karşı özgürlük için savaşan güçler olarak adlandırdığı görüldü.

Bu utançla yaşanmaz

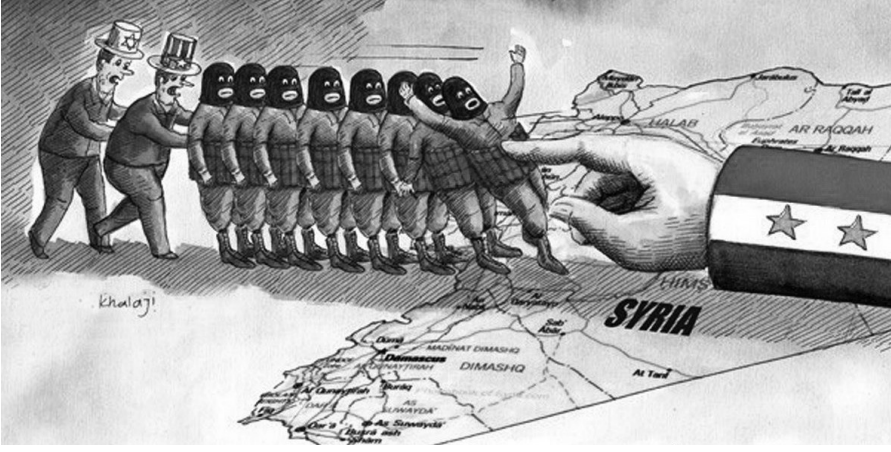
Aradan geçen yaklaşık 3 yıl sonunda artık bu "kahramanların" kim için ve ne için savaştığı iyice belli oldu. Suriye'yi kan gölüne çeviren 13 çeteci grup birkaç hafta önce bir deklarasyon yayınladılar. Hür Suriye Ordusu isimli HSO ile El Kaide çizgisindeki El Nusra'nın başını çektiği çeteler, yaptıkları açıklamada: "İmza koyan güçler olarak, tüm askerî ve sivil güçleri yasamanın tek kaynağı olacak şeriata dayanan açık bir İslami çatı altında birleşmeye çağırıyoruz"

dediler. Yaptıkları insafsızlıkları ve dökülen kanı "Cihat" için verilmesi gereken bir bedel olarak adlandırılan çetelerin bu açıklamayı yaptığı günlerde, Suriye genelinde özellikle Alevi ve Hıristiyanlara karşı infaz eylemleri bir anda arttı. Yine aynı süreçte El Nusra'cılarının başını çektiği güçler Kuzey'de de Rojava ve çevresinde Kürtlere karşı giriştikleri etnik temizlik operasyonuna hız verdi. Şimdi tüm dünya

bu gerçeği anlamaya başlarken AKP iktidarı ise hâlen utanmadan Suriye'deki katilleri kollamaya devam ediyor, Türkiye halkı ise elbette bu utancı paylaşmaya uzun süre dayanmayacak.

Suriye emperyalizme kök söktürüyor

ABD emperyalizmi ve işbirlikçileri iki buçuk yıldır Suriye'ye savaş açmış durumda. Ortadoğu'da emperyalist politikaları reddeden, emperyalizmin tekerine çomak sokan Suriye yönetimi ise ABD öncülüğünde girişilen komplolara karşı dik durmaya devam ediyor.

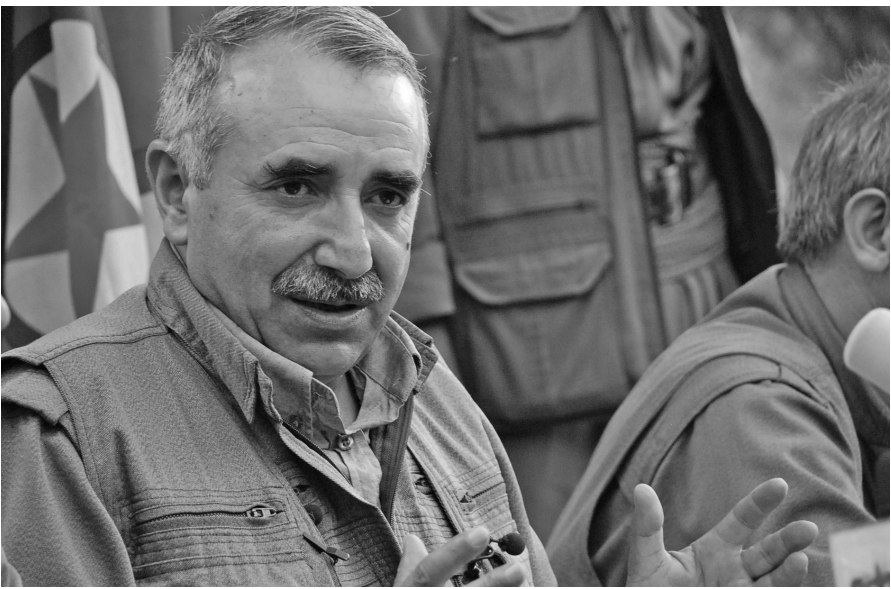
En son kimyasal saldırı tuzağına karşı durarak savaş ve işgal girişimlerini boşa çıkartan Suriye, Birleşmiş Milletler BM nezdinde de taraftarlarının sayısını arttırıyor.

27 Eylül 2013 günü Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi, Suriye'nin kimyasal silahlarını imha etmesini takvime bağlayan karar tasarısını oybirliğiyle onayladı. Konsey'in 15 üyesinin katıldığı oylama ile aynı zamanda Amerika ve Rusya arasında haftalardır devam eden diplomatik pazarlık-

lar sonuçlandırılmış oldu. Böylece BM'nin Suriye'ye yönelik bir işgal planını onaylamayacağı da kesinleşmiş oldu. Bu sonuçla Amerikan emperyalizmi de Suriye'ye yönelik askerî seçenekten -şimdilik de olsa- açık bir geri adım atmak zorunda kaldı.

Taşeronlar devrede

Ancak öte yandan emperyalist güçler kendileri doğrudan müdahale edemeseler de maşalarını kullanmaya devam ediyorlar. Nusra çeteleri Rojava'da, Şam kırsalında, Lazkiye'de acımasız katliamlara girişmeye devam ediyorlar. Öte yandan bağımsız kaynaklar, iç güvenlik harekâtına devam eden Suriye Ordusu'nun özellikle Ağustos-Eylül döneminde son derece kritik noktalarda büyük oranda hâkimiyet sağladığını ve çetelerin zor durumda kaldığını bildiriyor.

Kürt sorununda kritik dönemeç

KCK Yürütme Konseyi üyesi Murat Karayılan sürecin kritik bir aşamada olduğunu dile getirdi.

AKP'nin tutumunu eleştiren Karayılan "Hükümetin çözüm için zihinsel bir altyapısının olmadığını gördüklerini ve başta hasta tutuklular olmak üzere tutuklu ve hükümlü siyasetçilerin bırakılması, demokratik siyasetin önünün açılması konularında hiçbir ilerleme olmadığını vurguladı.

"Bize güven vermediler"

Karayılan, "Kürt sorunu büyük bir sorundur, olaya basit yaklaşamaz-

sınız. 'Ana dilde eğitim olamaz' diyorsanız bu sorunu çözemezsiniz. Öcalan'ın durumu ve şartları öyle olmaz, tutuklu siyasetçiler varken sorun çözülemez. Biz bir halkız ve haklarımızı istiyoruz. Sorunun çözümü için ciddi hiçbir adım atılmadı. Süreç kritik bir aşamadır. Bu konuda demokratlar ve sivil toplum kuruluşları hükümeti uyarmalıdır. Biz niye bütün güçlerimizi çekmedik, bize güven vermediler. Savaş hazırlığı yaptılar. AKP bizi bu kararı almaya mecbur bıraktı" dedi.

Daha da geç olmadan

hülya kortun

Huylu huyundan vazgeçmez. AKP'nin büyük tantanayla açıkladığı "demokratikleşme paketi"nden bile kendi bencil, despotik, dinci gündemi çıktı.

Kamu kurumlarında türbana özgürlük adı altında kadın haklarına ve laikliğe saldırı derinleştiriliyor.

Buna karşılık, düşünce, örgütlenme ve toplantı özgürlüğü önündeki engellere dokunulmuyor. İşçi sınıfının siyasal ve sendikal örgütlenmesini kısıtlayan hükümler olduğu gibi duruyor. İnsanların günlük yazışmaları, yorumları suç sayılıyor, dava konusu oluyor.

Bağımlı yargı aynen korunuyor. Polis felekelerini lastik mühürle yargı kararına dönüştüren olağanüstü mahkemeler siyasal muhalifleri biçmeye devam ediyor.

Genel affın adı bile yok; zindanlar boşalmıyor. Halkın seçtiği milletvekilleri bile hapiste kalmaya devam ediyor.

Yüzde on seçim barajı korunurken, daha kötü seçeneklerle birlikte "tartışmaya açılıyor."

Zorunlu din dersi kalkmıyor, cemlevleri tanınmıyor. Eğitim, bilim ve araştırma özgürlüğüne değil, dinsel dogmalara dayanıyor.

Anadil bir hak olarak tanınmıyor, pazarlık ögesi olarak kullanılıyor. Özel okullar dayatmasıyla sermayenin insafına terk ediliyor.

Her kökenden ve inançtan Türkiye halkını özgürlük, eşitlik, kardeşlik ve barış ruhuyla birleştirecek yeni bir yaklaşım reddediliyor.

Paketteki gerçek

Kısacası, AKP'nin "demokrasi paketi," dinci despotizmi pekiştiriyor. Buna karşılık, işçi ve emekçilerin köklü taleplerini yok sayıyor. Alevi toplumuna zırnık hak tanımıyor. Kürt toplumunu sonu gelmez tartışmalarla ve hukuksal tuzaklarla oyalıyor.

Ne var ki, AKP, paketten demokrasi ve barış bekleyenlerin hayal kırıklığını yatıştırmak üzere, yatık medyanın tek sesli korosunu harekete geçirerek "yeni paketlerin yolda olduğu" propagandası yapmayı da ihmal etmiyor. Umut fakirin ekmeği, ye Memet ye!

Mazeret kalmadı

AKP'nin gericilik, vurgunculuk ve savaş rejiminin ömrünü uzatmayı hedefleyen mavi boncuk politikasına hâlâ kapılmanın artık hiçbir mazereti yok. Türkiye halkı, meydanları dolduran yüz binlerin, milyonların haykırdığı "Hükümet istifa" sloganıyla

31 Mayıs'tan bu yana AKP konusundaki hükmünü zaten ilan etmişti. Devrimci, demokratik, ilerici ve yurtsever bütün güçler daha da geç olmadan halkın bu iradesi temelinde birleşmelidir.

Çöken planlar

Bütün planlarını Suriye'yi yıkmak, Kuzey Afrika'dan Türkiye'ye kadar Müslüman Kardeşler iktidarını yerleştirmek, bütün bölgede kendi yayılmacı fantezilerini gerçekleştirebileceği bir kuşak oluşturmak, emperyalizmin emrinde mezhepçi bir yeni Osmanlı imparatorluğunu diriltmek üzerine kuran AKP, bu amaçla dünyanın her yerinden El Kaide çetelerini de Türkiye'ye toplayıp Suriye'ye saldı.

Mısır'da Müslüman Kardeşler şebekesinin devrilmesi; Suriye'de ülke, bölge ve dünya halklarının kurduğu direniş cephesinin emperyalist savaş blokunu tökezletmesiyle, AKP iyice köşeye sıkıştı.

Yeni olasılıklar

Suriye'de siyaset ve diplomasi seçeneğinin gündeme gelmesiyle, İran ile ABD arasında da bir yumuşama ihtimali belirdi. Bu ihtimalin güçlenmesi emperyalizmin, siyonizmin ve gericiliğin hem antiemperyalist yönetimlere karşı vurucu güç, hem saldırı bahanesi olarak kullandığı El Kaide'nin saldırı bahanesi rolünün öne çıkarılması sonucunu doğurabilir.

Bu durumda, savaş blokunun bugüne kadar El Kaideci çetelerini vurucu güç olarak kullanma konusunda ortaklaşa işlediği suç, mafya düzeninde cezayı ayakçıların çekmesi gereği, tek başına AKP'nin üzerinde kalabilir. Emperyalist sistemin nasıl işlediğini iyi bilen AKP, işte bu nedenle, El Kaide güçlerini, çok uzun bir aradan sonra ilk kez, "özgürlük savaşçıları" olarak değil, "İslam'ın adına leke süren teröristler" olarak tanımladı.

Birlik ve mücadele

Kendi halkına karşı sorumluluk taşıyan bütün güçlere düşen görev açıktır. Emperyalizme, siyonizme ve gericiliğe karşı açık tutum almak; işçilerin, emekçilerin, ezilen halkların büyük birliğini sağlamak için uğraşmak; meşruiyetini yitirmiş AKP'nin yerine halkın demokratik iradesini iktidar yapmak.

Yıllardır işçi sınıfına, emekçilere, ezilen halklara düşmanlık güden; Gezi sürecinde yaptıkları ortada olan; hem Suriye'nin bütününde, hem Rojava'da sivil halka kan kusturan dinci çeteleri besleyen ve silahlandırarak AKP'ye artık hiçbir çevre can simidi uzatmamalıdır.

TEKSTİL'DE BÜYÜK GREV KAZANIMLA SONUÇLANDI

Türkiye Tekstil Örne ve Giyim Sanayi İşçileri Sendikası TEKSİF, Şubat ayında başlayan Toplu İş Sözleşmelerinin tıkanması ve patron sendikasının uzlaşmaz tutum göstermesi sonucu 15 Ağustos'ta 30 işyerinde yaklaşık 12 bin işçiyle greve çıkacağını açıkladı.

Sendika ilk olarak 15 Ağustos'ta, Akın Tekstil, Altınyıldız, Bahariye Mensucat, İpek-İş, Karsu Tekstil, Kilim Grubu, Kartaltepe Mensucat, Kordsa, Orta Anadolu Mensucat, Saray Halı, Söktaş Dokuma, Tekstüre Çorap, Topkapı İplik, Vakko ve Yün-sa Yünlü Sanayi işyerlerinde grev kararı aldı. Grevin ikinci ayağı ise 19 Ağustos'ta, Bezci Tekstil, Broderi Narin, Epengle, Harmancı Etiket, İpsan Tekstil, İşbir Sentetik, Kasar ve Duaül Tekstil, Levi-Strauss, Lüks Kadife, Mithat Giyim, Özbek Tekstil, Pisa Tekstil, Polimer Plastik, Temtaş Tekstil, Titbaş Tekstil ile toplamda 12 bin işçinin greve çıkmasıyla başladı.

Patronun gözü işçinin ekmeğinde
Grev kararını ve greve çıkma sürecini basın toplantısında açıklayan TEKSİF Genel Başkanı Nazmi İrgat "Sendikamız, sözleşmenin ücret artışı maddelerinin görüşülmesi sırasında, TÜİK tarafından açıklanan altı aylık enflasyon oranını gündeme getirmiştir. Patron sendikası, bunun dışında herhangi bir ücret müzakeresine girmemiş, ücret artışı talebimizi kabul etmemiştir. TEKSİF bu sözleşmede, ilk altı aylık dönem için herkese her yıl için kıdem zammı ile birlikte ortalama yüzde 15 oranında ücret zammı talep etmiştir. Ayrıca sendikamız, daha önce sektördeki kriz nedeniyle, fedakârlık yaparak 4'ten 2.5'a düşürdüğümüz ikramiyelerin yeniden 4'e çıkarılmasını talep etmiş, ancak patron bu teklifi de

reddetmiştir. Böylece, ücret ve ücrete bağlı maddelerden oluşan toplam 24 maddede anlaşmazlık ortaya çıkmıştır. Bu gelişmeler üzerine, en son 26 Haziran'da yapılan oturumdan sonra da anlaşma sağlanamamış ve 28 Haziran'da Genel Yönetim Kurulumuz grev kararı almıştır" dedi.

Zafer direnen işçinin

Sonuçta dokuz gün süren grev, sendikanın olmazsa olmaz hükümleri olan ikramiye, kıdem zammı, fazla mesai ve ücret zammı maddelerinin talep ettikleri şekilde sonuçlanması üzerine başarıya ulaşmış oldu.

TEKSİF 23. Dönem Toplu İş Sözleşmesi şu şekilde neticelenmiştir:

TEKSİF'e üye işyerlerinde ödenmekte olan 72 günlük ikramiyeler, 9 gün süren grev süresindeki müzakereler sonucu 120 güne çıkarıldı.

Hafta içi fazla çalışmalar yüzde 100 zamlı, hafta tatili çalışması yüzde 100 zamlı (3 yevmiye), ayrıca müteakip hafta içinde bir (1) gün ücretli izin verilmesi esastır. Genel tatil ve Ulusal Bayram çalışmaları yüzde 100 zamlı (3 yevmiye), Dini Bayram çalışmaları ise dört (4) yevmiye olarak ödenecektir.

Ücret zammı; birinci altı ay yüzde 5, ikinci altı ay yüzde 3, üçüncü altı ay yüzde 3, dördüncü altı ay yüzde 4, beşinci altı ay yüzde 3 ve altıncı altı ay yüzde 4 şeklinde olmuştur. Ayrıca enflasyon rakamlarının bu seviyeleri aşması durumunda eksik kalan oran ücretlere ilave edilecektir.

1 Nisan 2013 - 31 Mart 2016 tarihleri arasında yürürlükte kalacak olan 23. Dönem Grup Toplu İş Sözleşmesi ile üyelerin kıdemlerine göre her bir çalışma yılı için 7 lira kıdem zammı eklenecektir.

Ekmekleri için direnen Kazova tekstil işçileri direnişi yaratıcılıkla birleştiriyor

İşten atılan, maaş, kıdem ve ihbar tazminatları gibi haklarını alamayan Kazova işçileri, 28 Nisan'dan bu yana fabrika önünde kurdukları çadırda direnişlerini sürdürüyorlar.

Onlarca emekçi yasal haklarını gasbeden Kazova Trikotaj'ın sahibi Ümit ve Mustafa Umut Somuncu'ya karşı hakları için direnişler. Kazova Tekstil işçileri en sonunda, görüşme çabalarının sonuçsuz kalması ve haklarının ödenmemesi üzerine fabrikayı işgal ettiler.

İşgal ettikleri fabrikada patransuz ürettikleri kazakları, düzenledikleri "defile" ile sergilediler. Defileye Burcu Deniz, Cengiz Bozkurt, Ezgi Kaya, Güler İnce, Hakan Yeşilyurt, Pelin

Batu, Mehmet Esatoğlu'nun da aralarında olduğu sanatçılar katıldı.

Defile öncesi yaşadıklarını anlatan işçiler işe fabrikada üretilmiş ve yarım kalan kazakları onararak başladıklarını daha sonra ise bunları park forumlarında sattıklarını söylediler. İşçiler, şöyle konuştu: "Tamam-

ladığımız kazakların satışından elde ettiğimiz gelirlerle hasar verilmiş makineleri onardık. Artık bu makinelerde kendimiz üretiyoruz. Başımızda patron olmadan üretiyoruz. Üretmeye de devam edeceğiz" dedi.

Daha sonra sözü alan yazar Metin Yeğin ise kapitalistlerin işçilere ait birçok kelimeyi çaldığını belirterek, "Biz de onların bir kelimesini 'defileyi' aldık. Bu yılın modası: işgal et, diren, üret" diye konuştu. Dünyada birçok fabrika işgaline tanık olduğunu anlatan Yeğin, "Ama siz ve ben ilk kez, işgal edilen bir fabrikada işçilerin ürettiği ürünlerin defilesine katılıyoruz" dedi.

Cinayeti kim gördü?

Tam 147 emekçi cinayetle hayatını kaybetti

İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi'nin her ay sonunda açıkladığı rapora göre geçen Ağustos ayında en az 147 emekçi hayatını kaybetti.

İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi'nin açıkladığı rapora göre;

Yazın en sıcak günleri ile beraber tarımda ölümler arttı. 34'ü mevsimlik tarım işçisi ve 16'sı çiftçi olmak üzere 50 tarım emekçisi can verdi...

Ekonominin lokomotifi denilen inşaat sektöründe 26 işçi can verdi...

Günde 18-20 saate varan çalışma saatleriyle karakterize olan taşımacılık sektöründe 14 işçi can verdi...

Ekonomide görünmez kılınmaya çalışılan 15 kadın işçi can verdi...

21 çocuk işçi-emekçi can verdi... Çocuk işçiler tarım, ticaret, gıda, maden, iletişim, metal ve inşaat sektörlerinde çalışıyorlardı...

10 işçi Manisa'da, 9 işçi Muğla'da, 8 işçi Adana'da, 7 işçi Bursa'da ve 6 işçi Şanlıurfa'da can verdi...

Ankara Adliyesi'nde hâkim aday olarak stajyerlik yapan 26 yaşındaki Didem Yaylalı, kendisine yapılan baskılar ve sonunda hâkim olma hakkı da elinden alındığı için intihar etti...

Hem yoksuluz, hem de aç

Türk-İş tarafından, çalışanların geçim koşullarını ortaya koymak ve temel ihtiyaç maddelerindeki fiyat değişikliğinin aile bütçesine yansımalarını belirlemek amacıyla her ay düzenli olarak yapılan "açlık ve yoksulluk sınırı" araştırmasının 2013 Ağustos ayı sonuçlarına göre:

Dört kişilik bir ailenin sağlıklı, dengeli ve yeterli beslenebilmesi için yapması gereken gıda harcaması tutarı (açlık sınırı) 1.019,72 lira, gıda harcaması ile birlikte giyim, konut (kira, elektrik, su, yakıt), ulaşım, eğitim, sağlık ve benzeri ihtiyaçlar için yapılması zorunlu diğer harcamaların toplam tutarı (yoksulluk sınırı) ise 3.321,57 lira olarak açıklandı.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik, katıldığı bir televizyon programında kendisine yöneltilen "Mevcut asgari ücretle bir ailenin nasıl geçinebileceğini merak edenler çok. Siz ne düşünüyorsunuz?" sorusuna "Geçinemez diye bir şey yok, tabii geçinirsiniz. Niye geçinemeyeceksiniz? Netice itibarıyla peynirin kilosunun fiyatı belli, ekmeğin fiyatı belli, zeytinin bellidir. Bunu istismar etmemek gerekir. Eğer ona mahkûmsanız 800 lira büyük paradır" şeklinde yanıt vermişti.

Halkımız, asgari ücretin 806 lira 68 kuruş olduğu ülkemizde bırakın yoksulluk sınırında açlık sınırının dahi altında bir gelirle yaşamaya mahkûm edilmekte.

Sosyal Hizmetler'de işçi kıyımı

5 Eylül'de hiçbir hukuki gerekçe gösterilmeden işten atılan Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu SHÇEK çalışanları, sendika temsilcisi, öğretmen Cihan Aydoğdu, psikolog Deniz Karasapan ve çocuk eğitimcisi Feride Açıkgöze destek büyüyor.

23 Eylül günü 18.30'da Cağaloğlu'nda, İstanbul Sosyal Hizmetler İl Müdürlüğü önünde toplanan Dev Sağlık İş üyesi SHÇEK çalışanları basın açıklaması yaptılar. Aile ve Sosyal Po-

litikalar Bakanı Fatma Şahin'e de seslenen işçiler bakanlığın aileyi, kadınları, çocukları koruyacağı yerde, bir gecede işsizliğe, sefaletle mahkûm ettiğini, aileleri dağıttığını söylediler. Sosyal Hizmetler'de hâlâ taşeronla bağlı, güvencesiz çalışmanın devam ettiğini, haksızlıkların ana kaynağının taşeron sistemi olduğunu dile getirdiler. İşçiler, arkadaşları işe geri alınana kadar direnme kararlılığında olduklarını belirtiyorlar.

THY yönetimi bir kez daha kaybetti

Havayolu işçisinin grevini yasadışı ilan etmek isteyen THY A.O yönetimine Yargıtay'dan ret geldi.

Hatırlanacağı gibi Türk Hava Yolları THY yönetimi havayolu işçilerinin grevini yasadışı ilan etmeye kalkmış ve kamuoyunu yanıltmak için bu asılsız iddiayı yargıya taşımıştı. Mahkemenin verdiği "grev hukuka uygundur" kararını beğenmeyen yönetim ise davayı temyiz edip Yargıtay'a göndermişti.

Geçen günlerde dosyayı görüşen Yargıtay 22. Hukuk Dairesi yaptığı inceleme sonucunda mahkemenin kararını onayarak THY yönetimine tokat gibi bir cevap vermiş oldu. Böylece işçi düşmanı yönetimin grevi yasadışı ilan etme girişimi boşa çıkmış oldu. Grevdeki Hava İş Sendikası'ndan yapılan açıklamada ise "Böylelikle THY A.O bir kez daha hukuk önünde kaybetti. Grevimizin yasal bir grev olduğu yargı kararı ile kesinleşti" denildi.

Taksim fobisinden faiz lobisine (2)

Neden faiz lobisi gündeme getirildi?

AKP ve mali oligarşinin çıkar birliği daha ayrıntılı bir şekilde ortaya konabilir. Ancak neden bu faiz lobisi ülkedeki direnişin arkasındaki dış mihrak olarak suçlanmaktadır?

a- AKP'ye iktidar kapılarını açan güçler AKP'yi muhafazakâr-demokrat ve askerî vesayet karşıtı reformist bir parti olarak tanıttılar ülke seçmenine. Geçmişin baskıcı, emek düşmanı politikalarından bıkmış seçmen kitlesinin büyük kısmı buna inanarak AKP'ye oylarıyla meşruiyet kazandırdı. Taksim'de başlayan direnişin tüm ülkeye yayılması karşısında, Erdoğan çoğunlukla dini duyguları güçlü olan bu seçmen kitlesini, direnişin arkasında günahkâr faiz lobisinin olduğu gerçek dışı iddiasına yaslanarak direnişten uzak tutmaya ve desteklerinin devamını sağlamaya çalışma çabası içine girdi. İçeride sıkışan her iktidar gibi "kökü dışarıda" bu faiz lobisini anti-semitik çağrışımlarla suçlu ilan ederek halkı karşıt kamplara bölerek güç biriktirme taktiğini uygulamaya soktu.

b- İkinci bir neden ise uluslararası ekonomik krizin yeni aşaması ile ilgilidir. Bilindiği gibi ABD Merkez Bankası, dolar faiz oranlarını yükselterek ülke dışındaki doları merkez bankasında toplamaya başladı. Yine İtalya, Yunanistan gibi 2008 krizinden en fazla etkilenen ülkeler, sermaye açıklarını kapatmak için yüksek faiz politikası ile uluslararası sermaye piyasalarında kâr arayan fonları ülkelere davet etmeye başladılar. Yıllardır sıcak para politikası ile ekonomiyi günlük çarelerle idame ettirmeye çalışan AKP iktidarı, krizin yaklaştığını görerek suçu bu faiz lobisine yükleyerek ülke içinde daha da yükselecek halk muhalefetinin sonuçlarından kendini uzak tutmaya çalışmaktadır.

c- Üçüncü ve daha derinlerdeki bir neden ise farklı sermaye gurupları arasındaki rekabet ve

çatışmadır. Bilindiği gibi AKP öncesi burjuva hükümetleri ülkedeki klasik sermaye güçlerinin hükümeti idiler. AKP, 12 Eylül sonrasında gücünün doruğuna ulaşan ve adına "Anadolu Sermayesi" denen sömürü çevrelerinin ve onun uluslararası ortaklarının sözcülüğünü yapmaktadır. Bu sermaye grubu tüm gücüne rağmen bankacılık ve sigortacılık alanında daha cılızdır. Dolayısıyla faiz gelirlerinden istediği gibi yararlanamamaktadır. Erdoğan bu çıkışı ile klasik mali oligarşiye gözdağı vererek yeni sermaye güçlerinin bu alana daha güçlü ve etkili yerleşmelerinin yollarını açmaya çalışmakta, sözcüsü olduğu kesimlerin, devlet gücünü kullanarak bekçiliğini yapmaktadır. Başka bir gücü değil de, faiz lobisini seçmesinin arkasındaki etmenlerden birisi de budur.

Halk, ülke tarihinde eşit olmayan bir biçimde iktidara karşı ayaklanmaya geçti. Gezi Parkı'nda başlayıp tüm ülkeye yayılan ayaklanmanın hedefi yıllardır kapitalist sömürüyü yeni liberal politikalarla ağırlaştırarak halkı açlığa, yoksulluğa, baskıya ve zorbalığa mahkûm eden uygulamalardır. Her halk hareketinin nereye kadar gidebileceğini, hangi hedeflerini gerçekleştirebileceğini belirleyecek olan temel etmen emekçi sınıfların bilinç ve örgütlülük düzeyi ile örgütlerinin bilgi-deneyim gücüdür.

Ülkenin tüm devrimci, demokrat ve sol güçlerinin her zamankinden daha fazla bir araya gelme ve birlikte hareket etme zorunluluğu doğmuştur. Hayallere kapılmak, ütöpik hedeflerle hareket etmek yerine halkın taleplerini öncelikli hedefler olarak kabul edip yola koyulmak, antikapitalist ve devrimci bir halk hareketinin kalıcı biçimde ülke topraklarına yerleştirmenin yollarını bulmak, her zamankinden daha gerekli bir hâle gelmiştir.

raşit şahin

Evo Morales ve Georges Maurikos: Kahrolsun kapitalizm ve emperyalizm

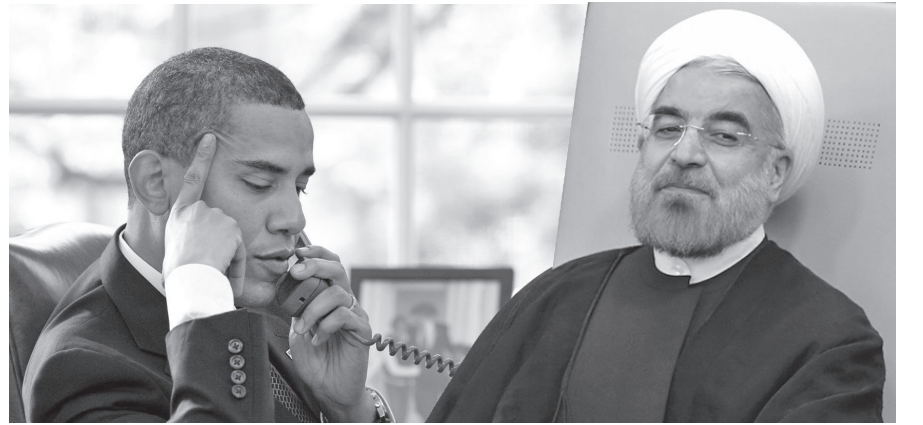
Dünyanın bir tarafında, Ortadoğu'da, halklar emperyalizme karşı mücadeleyi sürdürürken, diğer tarafı Latin Amerika'da işçi sınıfının temsilcileri insanlığa dehşet ve yıkım getiren kapitalizme ve emperyalizme karşı mücadele kararları alıyor.

Dünya Sendikalar Konfederasyonu DSF Genel Sekreteri Georges Maurikos ve beraberindeki heyet 26 Ağustos 2013 tarihinde Bolivya devlet başkanı Evo Morales'i ziyaret etti. Bolivya devlet başkanı Evo Morales ülkede işçilerden ve ezilenlerden yana bir siyaset izliyor. Kamulaştırmalar yapıyor, işçi haklarında, kadın haklarında ilerlemeler sağlayan politikalar uyguluyor.

Latin Amerika ülkeleri ile birlikte oluşturduğu uluslararası kurum ve kuruluşlarla dünyanın en büyük emperyalist devleti ABD'nin bu bölgedeki politikalarına kafa tutuyor. Dünyanın diğer bölgelerinde de emperyalizmin politikalarını rahat rahat uygulayamaması için girişimlerde bulunuyor.

ABD ve işbirlikçilerinin Ortadoğu'yu kan gölüne çevirdiği, Irak ve Libya'dan sonra Suriye'yi de işgal etme planları yaptığı bir dönemde işçilerin, emekçilerin temsilcilerinin halktan yana hükümetlerle kapitalizme ve emperyalizme karşı mücadeleye yönelik işbirliği yapması insanlığın aydınlık günlere ulaşmasına katkı sağlıyor.

Amerika sıkışıyor

Eylül ayında uluslararası siyaset arenasında art arda önemli haberler yer aldı. Suriye'ye dönük işgal ve imha planına istediği desteği bulamayan Amerika, savaş planlarını baştan gözden geçirmek zorunda kaldı. Bilindiği gibi Amerika dünyada en katı dış politika kurallarına sahip ülkelerden birisi. O sebeple ister Cumhuriyetçi, isterse Demokrat başkanlar yönetiminde olsun Amerikan dış politikasının ana hatları yıllardır çok az değişikliklerle uygulanmaya devam ediyor.

Bu alanda Amerika'nın en önemli kırmızı çizgilerinden olan İran'la diplomatik ilişki kurmama konusunda çok önemli bir "istisna" yaşandı. Bir iki ay öncesine kadar

"Suriye sorunu"nun çözümünden hemen sonra İran'a dönük de müdahale planları olduğunu açıklayan Amerikalı yetkililerin aksine Barak Obama 27 Eylül'de İran'ın yeni Cumhurbaşkanı Ruhani'yi telefonla aradı. Batı basınında sıcak bir tonda geçtiği söylenen telefon görüşmesinin ana gündemi ise İran'ın nükleer programının sınırlandırılması.

Bu telefon görüşmesi 34 yıl sonra Amerika ile İran arasında başkanlar düzeyindeki ilk temas oldu. Bu temas Suriye'de planları bozulan ve Ortadoğu'da birkaç işbirlikçi iktidar dışında neredeyse yalnız kalan Amerika'nın İran konusunda da ne kadar sıkıştığını göstermiş oldu.

Mısır'da İhvan çetesi çökertildi

Mısır halkı 25 Ocak 2011 tarihinde sokağa çıkarak yıllardır başlarında olan diktatör Hüsnü Mübarek'i 18 gün süren ayaklanma ile 11 Şubat 2011 tarihinde devirmişti. Ertesinde yapılan seçimlerde ülkede iktidarı gasbeden Muhammed Mursi önderliğindeki Müslüman Kardeşler (İhvan) çetesi karşı yine Mısır halkı 30 Haziran 2013'te sokakları doldurdu. İhvan çetesi 3 Temmuz 2013'te, yani 4 günlük bir halk ayaklanmasından sonra, halka ateş açmayı reddeden ordu eliyle iktidardan uzaklaştırıldı.

Muhammed Mursi ve İhvan hareketi halk tarafından devrimle alaşağı edilmesine rağmen seçimle geldiğini ve ancak seçimle gideceğini belirterek ülkede kaos yaratmaya çalıştı. Ancak seçimle gelse bile İhvan hareketinin meşruiyetinin olmadığı, Mısır halkını temsil etmediği, toplumsal tabanının olmadığı ülkede yapılan ilk seçimlere bakıldığında da anlaşılabilir. Katılımın yüzde 46'da kaldığı seçimlerde İhvan hareketi yaptığı ittifakla ancak, oyların yarısını alabilmişti. Buradan hareketle İhvan'ın ne kadar meşru, Mısır

halkını ne kadar temsil ediyor olduğu tartışmalı.

Hâl böyle iken halk hareketinin zorlamasıyla devrilen İhvan çetesi Mısır halkının meşru talebine karşı gelerek iktidardan vazgeçmeyeceğini ilan etti. Rabiätül Adeviye Meydanını cephaneliğe çevirerek halkın istek ve taleplerini hiçe saydı. Bunun üzerine çıkan çatışmalarda ve Mısır ordusunun İhvan'a müdahalesinde yüzlerce Mısırlı öldü, binlercesi de yaralandı. Ülkenin birçok yerinde sokağa çıkma yasağı ve olağanüstü hâl ilan edildi. 2013 Ağustos ortalarında şiddetlenen çatışmalar ay sonuna doğru durdu. İhvan çetesinin liderleri tutuklandı. Mısır halkının dava ettiği İhvan çetesinin ülkedeki bütün faaliyetleri yasaklandı ve bütün malvarlığına el konuldu. Ülkede 2014 yılında yapılması planlanan seçime giden yol açıldı. Seçimlerde Mısır halkının Şubat devriminin taleplerinin kabul edileceği bir yönetim oluşturması bekleniyor. Zira Şubat devriminin taleplerini yerine getirmeyen iktidara karşı halk sokaklara dökülmekte çok kararlı görünüyor.

Irak şiddet sarmalında

Ortadoğu'da önemli bir konuma sahip olan ve ABD emperyalizmi ile Batılı güçlerin işgal ettiği Irak, kendine gelmeye çalışıyor. Ancak emperyalist işgalin halk arasında yarattığı bölünmeler ve düşmanlıklar kolay kolay geçeceğe benzeriyor. Bu yüzden de Irak'ta şiddet sarmalı gittikçe büyüyor.

Ülkede 17 Ağustos 2013'te silahlı bir kişi 4 polis ve 5 askeri öldürdü. Hemen ardından 18 Ağustos'ta El Kaide liderlerinden birinin de aralarında olduğu 8 kişi öldürüldü. Ertesi gün, 19 Ağustos'ta meydana gelen farklı saldırılarda 6 kişi öldü. Yine 2 gün sonra 21 Ağustos'ta petrol boru hattına ve Şiilerin kutsal addettikleri bölgeye saldırıda 7 kişi hayatını kaybetti. Bu saldırının ertesinde 25 Ağustos'ta Kuzey Irak'ta art arda meydana gelen saldırılarda ise 23 kişi öldü.

Irak'ta meydana gelen patlamalar, kurumlara yönelik saldırılar

Eylül ayında da devam etti. Meydana gelen saldırılarda onlarca kişi öldü, yüzlerce kişi de yaralandı.

Ülkede şiddet 2003 yılında ABD ve Batılı işbirlikçilerinin ülkeyi işgal edip tarumar ettiklerinden bu yana artarak devam ediyor. AFP'nin haberine göre ülkede 2013 yılının başından şu ana kadar ölen sayısı 3600'e yükseldi.

Emperyalizm, böl-parçala-yönet taktiğini bugünlerde bütün Ortadoğu'ya yaymak istiyor. Yeni hedef olarak da komşumuz Suriye'yi seçti. Unutmamak gerekir ki komşunun ocağına düşen ateş bizi de yakacaktır. Bu yüzden dünya halklarının, Sovyetler Birliği dağıldıktan sonra azgın bir şekilde egemen bağımsız ülkeleri bölmeye, parçalamaya ve kaynaklarına el koymaya yönelik politika güden ABD'ye karşı mücadeleye yükseltmesi gerekiyor.

ABD'ye hayır diyen cesur bir insan: Snowden

İnsanlar sırf insan olduklarından olsa gerek haksızlığa, adaletsizliğe, eşitsizliğe karşı haykırmadan, ses çıkarmadan yaşayamıyor. Belki uzun bir süre yapılan haksızlıklara,

gördüğü adaletsizliğe ses çıkartmıyor ancak bir yerden sonra zemberek boşalıyor, artık daha fazla susamıyor ve yeter diye haykırıyor. İşte bunlardan birisi de eski bir CIA

istihbarat analisti Edward Snowden. ABD Özel Kuvvetlere girmeye çalışan Snowden bir antrenman sırasında bacağını kırdığı için ABD Ulusal Güvenlik Ajansı NAS'ya girer. Burada başarılı olduğu için de daha sonra CIA'ya atlar. CIA adına Cenevre'de çalışırken gördüklerini ve okuduklarını halka anlatmaya karar verir ve CIA'nin belgelerinden haberler sızdırmaya başlar. ABD dış politikasını, ABD'nin pis işlerini gözler önüne sermeye başlar.

Daha sonra Snowden'in uluslararası krize yol açan seyahati başlar. 1 Mayıs'ta oturduğu Hawaii'den ayrılan Snowden Hongkong'a geçer. Daha sonra uzun bir zaman Rusya'da Şeremetyevo Havaalanı'nda kalır. Bu sırada ABD Snowden'in kendisine teslim edilmesini ister. Çünkü

Snowden ABD'nin bütün dünyayı nasıl dinlediğini biliyordur ve bu ABD için çok önemlidir.

Sürecin sonunda Rusya Snowden'e bir yıllık sığınma hakkı verse de kriz çözülmüş değil. ABD bu kadar çok şey bilen Snowden'i geri istiyor. O kadar istiyor ki Rusya'nın Snowden'i ABD'ye teslim etmemesi iki devlet başkanının arasını da açtı. Obama, Putin ile görüşmesini iptal etti.

Snowden krizi ile ilgili son açıklama Küba'nın efsanevi lideri Fidel Castro'dan geldi. Castro Ağustos ayı sonunda yaptığı açıklamada Küba'nın da yıllardır ABD baskısına karşı direndiğini ve Snowden'in ABD'ye direnme cesaretine hayran kaldığını açıkladı.

İnsanca yaşamak için kavga Darphane'de grev

Ali Şimşek

Darphane işçileriyle yapmış olduğumuz söyleşiden kısa bir süre sonra sendika ve patron arasındaki görüşmeler sonucunda grev sona erdi. Grevin sonlanmasına ilişkin söylenecekler elbette var. Ancak haftalar süren bir direniş örneği olarak işçi sınıfımızın mücadele tarihinde haklı yerini çoktan alan Darphane grevine ilişkin olarak işyeri temsilcisi Ali Şimşek ile gerçekleştirdiğimiz bu söyleşiyi paylaşmayı öğretici ve anlamlı buluyoruz.

yenidünya: Greve çıkış sürecinizi anlatır mısınız? Bu aşamaya nasıl geldiniz?

Ali Şimşek: Önce hoşgeldiniz diyorum. İnsanca yaşanabilir bir işyeri ortamı ve ücret için greve çıktık. Grevin 46. günündeyiz. Bunu daha detaylı açıklayacağım size. Burada şu anda 250 Basın-İş sendikası üyesi işçi çalışmaktadır. Bunun yüzde 88'i grevde yani 215 işçi grevde. Üretim tamamen durmuş durumda. Şu an üretim yapılmıyor.

“İnsanca yaşanabilir bir işyeri ortamı ve ücret için greve çıktık.”

Önce biraz darphane ve damga matbaası işçisi ne iş yapar, ona değinmek istiyorum. Darphane ve damga matbaası aslında iki işletmeden oluşan tek kuruluş.

Darphane Genel Müdürlüğü'nde 119 işçi çalışıyor. Buradaki işçiler Türkiye'nin tüm madeni parasını, cumhuriyet altınlarını, resmî mühürlerini, hatıra para koleksiyonlarını; aklınıza gelebilecek tüzel kişilere, partilere ait rozetleri, amblemleri, devlet hizmet madalyalarını üretmekte.

Cevizli'de bulunan damga matbaasında çalışan 130 arkadaşımız var. Orada da vatandaşların nüfus cüzdanları, pasaportları, ehliyetleri, çalışma karneleri, evlilik cüzdanları, damga ve harç pulları, vize pulları, en son sigara ve içki bandrolleri, araba ruhsatları, kamuda kullanılan değerli bütün resmî ev-

raklar üretiliyor. Bu kurum amme hizmeti gören, yani kâr amacı gütmeyen bir kurum. 1467'den beri, Osmanlı döneminden beri böyle bir kurum var. Üç sene öncesine kadar Topkapı Sarayı içerisinde matbaa bölümümüz vardı. Osmanlı'da padişahlar tahta çıktığında ilk yaptıkları şey para basmaktır. Para altından basılır. Sonrasında tuğra yani mühürlerini bastırırlar, ardından da sancak açarlar. O tarihlerden bu yana yapılan bir iş bu. Bizim bastığımız madalyonlarda hâlâ Osmanlı'da kullanılan motifler kullanılmaktadır, onu da belirtmek isterim.

İnsanca yaşanabilir bir işyeri ortamı istediğimiz için greve çıktığımızı söylemiştim. İnsanca yaşanabilir bir işyeri ne demek açıklamak istiyorum. İşçi sağlığı ve iş güvenliği açısından çok fazla eksik var. Son üç seneye baktığımızda burada çalışan arkadaşlarda meslek hastalıkları arttı. Üretim sırasında kullanılan fenol türevi maddeler sağlığımızı olumsuz etkiliyor. Biz burada çalışırken mühürleri, paraları, kaplamaları yaparken çeşitli kimyasallar kullanıyoruz. Bunlardan bazıları kezzap, sülfürik asit, siyanür. Matbaa bölümünde de solvent kullanılıyor.

Bu bina 1967 yılından beri var. Ancak hâlâ eski havalandırma sistemleri kullanılıyor. Damga işçisi yazın 50 derece sıcakta, kışın -3 derece soğukta çalışıyor. Hiçbir havalandırma, iklimlendirme mevcut değil, değerli madenlerle çalıştığımız için pencereleri açamıyoruz.

Biz sorunlarımızı çalışma bakanlığına ilettik. Risk değerlendirilmesi yapılması gerekiyor. Yasalara göre işçi sağlığı ve iş güvenliği koşullarının sağlanması gerekiyor. Bu zamana kadar hep sözler verildi, ancak sözler tutulmadı. Buraya denetim için gelenler çaylarını içip gidiyor. Buranın çalışma koşullarını iyiymiş gibi gösteriyorlar ama kendileri de koşulların kötü olduğu biliyor.

Çalışma koşulları iyileştirildiğinde işçiler daha verimli çalışabilir. İşitme kaybı yaşayan da çok işçi var. Asitlerden korunmak için maske, işitme kaybını önlemek için de kulaklık veriyorlar ama bunlar işe yaramıyor. Yüksek sesli ortamlarda çalışan makinistlerin risk değerlendirilmesi yapılabilir.

Son üç yıldır herkese her işi yaptırıyorlar. İnsanlara ustası olmadığı işi yaptırıyorlar. Bu iş verimini de düşüren bir durum. Bunları yaparken çalışanların görüşü, yetenekleri göz önüne alınmıyor. Bu durum iş kazalarına davetiye çıkaran bir durum. Buradaki işçiler özverili işçilerdir. Biz ülkenin madeni para, altın, mühür, resmî belge ihtiyacını karşılıyoruz.

Biz insanca yaşanabilir bir ücret almıyoruz. İnsanlar bizim 3-5 bin maaş aldığımızı sanıyorlar. Ancak bizim ortalama net maaşımız 1562 lira.

Bizim bir diğer sıkıntımız ise çalışma alanımızın cezaevi gibi olması. Kurum içinde birçok yerde X-ray cihazları var. Herkes her yere gire-

miyor. Kırmızı bölgede altın üretimi yapılıyor, orada yapılınsın biz buna karşı değil ama yemekhane, kafeterya bölümlerinde bu cihazlardan geçiyoruz. Bizim hamile olup bebeğini düşüren arkadaşlarımız oldu. Çünkü bu cihazlardan bir gün içerisinde defalarca geçmek zorunda kalıyorsunuz. Biz sabah 7.30'da işbaşı yapıyoruz, çalışma saatimiz günlük yedi buçuk saat ancak her gün 10 saatimizi harcıyoruz. Bu sürenin bir kısmı işe gelmek için yolda, bir kısmı içeri girmek için hazırlanmakla geçiyor.

“Amaçları başka bir sendika kurmak, ismini de verebilirim Hak-İş'e bağlı Medya-İş'i kurmaya çalışıyorlar. Bunu genel müdürle birlikte yapmaya çalışıyorlar.”

Biz geçen yıl 38 ton has altın ürettik. Bunun için 70 ton altını işledik. Bu yıl ilk altı ayda 68 ton altın ürettik, sözleşmemizde olmasına rağmen dönüşümlü çalışmayı kabul ettik. Yani makineleri hiç durdurmada, çalışmaya ara vermeden, paydoslarla dönüşümlü olarak çalışmaya devam ettik. Biz emeğimizin karşılığını almak istiyoruz. Birçok memur arkadaşımız, bizim haklı olduğumuzu bildiği için bize destek veriyor. Biz birbirimize güveniyoruz, bugüne kadar hiç adli vaka yaşanmadı. Bunu söylemek çok acı ama aç insan her şeyi yapabilir, darphane işçisi bugün açtır. Kredi kartlarına borçludur, çocu-

ğuna süt parası bırakamayan işçi benim yanıma geliyor, minibüs parası bulup işe gelemeyen işçi benim yanıma geliyor, kirasını ödeyemeyen işçi benim yanıma geliyor. 215 işçi, bundan ötesi yok dedikleri için greve çıktılar.

Greve yüzde 88 katılımı başladı, greve katılmayan işçi sayısı ilk başta 6 kişiydi. Sonra 25 kişi daha katıldı. Süreç boyunca sadece 31 işçi greve çıkmadı. Amaçları başka bir sendika kurmak, ismini de verebilirim Hak-İş'e bağlı Medya-İş'i kurmaya çalışıyorlar. Bunu genel müdürle birlikte yapmaya çalışıyorlar. Greve katılmayan ve eski sendikacı olan kişiyi ise başkan yapmaya çalışıyorlar. Amaçları Basın-İş'i bitirip sarı sendika kurmak. Burada bir haksızlık var. Ben 1988'de buradaki işçilere destek veren Recep Tayyip Erdoğan'ı buraya bir kez daha bekliyorum. Burada politik-siyasi bir grev yok. Biz emeğimizin karşılığını istiyoruz.

yenidünya: Faruk Çelik bu grevin politik bir grev olduğunu ve bitirilmesi gerektiğini ayrıca burada çalışan işçilerin de giydirilmiş net ücret olarak en düşük 2636 lira, en yüksek ise 3165 olduğunu söyledi buna ne diyorsunuz?

“Burada işçiler özverili işçilerdir. Biz ülkenin madeni para, altın, mühür, resmî belge ihtiyacını karşılıyoruz.”

Biz insanca yaşanabilir bir ücret almıyoruz. İnsanlar bizim 3-5 bin maaş aldığımızı sanıyorlar ancak bizim ortalama net maaşımız 1562 lira.”

Ali Şimşek: Bizim bordrolarımız burada, size de göstereyim. Bakanımızın açıklamasından sonra genel müdürümüz açıklama yaparak 2000-3000 lira aldığımızı söyledi. Onların konuştuğu rakamlar brüt maaş, oysa bizim elimize geçen ortalama net ücret 1562 lira. Bizim 2000 lira net ücretimiz olsa, biz bugün grevi bitiririz. Türk-İş'in raporuna göre yoksulluk sınırı 3000 liranın üzerinde ancak bizim istediğimiz maaş bu sınırın altındadır. Bizim bu maaşları almadığımız bakan beye iletildi. Bu grev 88'de siyasi değildi de, bugün neden siyasi oluyor? O zaman mazlumlardan yana olanlar bugün neredeler? Bizim yalan söylemediğimiz ortadadır. Bakın en yüksek maaş alan arkadaşımızın bordrosu bu. 1986'dan bu yana burada çalışıyor ve aldığı net ücret 1702 lira.

Maaşı geçtim, biz neden kötü çalışma koşullarında çalışıyoruz? Neden yazın 50 derece sıcaklıkta çalışmak zorunda kalalım? Kışın

-3 derecede donalım? İnsanca çalışabileceğimiz çalışma koşulları istiyoruz. Darphanenin şu an zararı 17 milyon liradır.

“Bu grev 88'de siyasi değildi de bugün neden siyasi oluyor? O zaman mazlumlardan yana olanlar bugün neredeler? Bizim yalan söylemediğimiz ortadadır.”

yenidünya: Altın fiyatlarının artmasıyla ilgili olarak grevdeki işçiler suçlandı mı?

Ali Şimşek: Bizim grev için ramazan ayını seçmemizin bir nedeni var. Çalışma arkadaşlarımız o kadar vicdanlı ki, vatandaşlarımız, esnaflarımız mağdur olmasın istedi. Ramazanda düğün olmaz diye düşündük. Ramazan bitmeden bu sorun çözülür, işimize başlarız kimse de mağdur olmaz dedik. Ancak sorun çözülmedi. Burada çalışan insanların çok büyük bir kısmı AKP'ye oy verdi. Ancak bu süreçte AKP'nin oy oranları bizim aramızda düştü.

yenidünya: Greve gitmeniz de Mayıs-Haziran Büyük Halk Direnişi'nin etkisi oldu mu?

Ali Şimşek: Doğrudan bir etkisi olmadı. Aramızda Gezi'ye destek verenler olduğu gibi, karşı olanlar da vardı. Aramızda her düşünceden insan var. Gezi'ye giden gitmeyen herkes omuz omuza verdi. Biz sadece ekmeğimizi büyütme derdindeyiz. Bugün işçi sağlığı ve iş güvenliği ile ilgili olan yasa burada uygulanmamaktadır. Devlet kurumunda bu yasa uygulanmıyorsa

özel sektörde çalışanların hâlini düşünemiyorum.

yenidünya: Grev sürecinde geçimimizi nasıl sağlıyorsunuz?

Ali Şimşek: Bize dediler ki “siz greve gidemezsiniz çünkü maddi gücünüz yok.” Sendika tarafından grevdeki herkese 400'er lira yardım yapıldı. Burada yardımlaşma sandığımız var. Çevremizden de destek oluyorlar. Ramazanda iftarımızı burada yaptık, belediye destek oldu. Ben ailemi memlekete yolladım, borçlarımı da eşimden dostumdan aldığım borçlarla ödedim. Çalışırken de farklı değildi zaten borçlarımı ödemekte zorlanıyordum, bir şey değişmedi.

“Bugün işçi sağlığı ve iş güvenliği ile ilgili olan yasa burada uygulanmamaktadır. Devlet kurumunda bu yasa uygulanmıyorsa özel sektörde çalışanların hâlini düşünemiyorum.”

Darphaneye son alınan 40 işçinin 30'u maaşlar düşük ve çalışma koşulları kötü olduğu için başka kurumlara geçti.

Bizim işyerindeki sosyal yaşamımızı da mahvettiler. Futbol, voleybol sahamız vardı başka şeylere dönüştürüldü. Molalarda satranç, domino, tavla oynuyorduk, yasakladılar. Masa tenisi oynuyorduk kaldırdılar. Telefonlarımızı içeriye sokamıyoruz, iletişim özgürlüğümüz kısıtlandı.

15 yıldır buradayım kırma dökme işi bitmedi, her gelen makinelerin yerlerini değiştiriyor. Gereksiz yere

tadilat işleri yaptırıyor ve bu işlere çok büyük paralar harcanıyor. Bu işlere geçen yıl 10 milyon lira harlandı.

“Bizim işyerindeki sosyal yaşamımızı da mahvettiler. Telefonlarımızı içeriye sokamıyoruz, iletişim özgürlüğümüz kısıtlandı.”

yenidünya: Basında yer alan darphanenin aslında greve rağmen çalıştığı hatta piyasaya bir miktar altın sürüldüğü yönündeki haberler gerçeği yansıtıyor mu?

Ali Şimşek: Bu alenen grev kırıcılığıdır. Piyasaya sürülen mal stokta bekleyen maldı. Yani şu an üretim yok.

Aynı şekilde Garanti Bankası da grev kırıcılığı yaptı. İhtiyaçları olan bozuk paraları alabilmek için yükleme makinesi olan forklift aracı ve bunu kullanan bir çalışan getirdi. Bu yasaya aykırıdır, grev kırıcılığıdır bunun adı. Çünkü yasa gereği grevdeki işçinin işini bir başkası yapamaz. Üstelik bunu iki kez yaptılar. Tabii biz Garanti Bankasını mahkemeye verdik bu nedenle.

yenidünya: Bize vakit ayırdığınız ve verdiğiniz bilgiler için çok teşekkür ederiz.

Ali Şimşek: Biz de başından beri darphane işçisinin mücadelesine yer verdiği ve sesimizin duyulmasına yardımları için *yenidünya*'ya teşekkür ederiz.”

söyleşi: nurdan aktaş

Polis Ankara Adliyesini karıştırdı

Mayıs-Haziran Büyük Halk Direnişinde Ankara'da şehit olan Ethem Sarısülük'ün ölümüyle ilgili açılan davanın duruşmasında olaylar çıktı.

23 Eylül'de Ankara 6. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülecek olan duruşma Adliyenin ve duruşma

salonunun sivil polislerce abluka altına alınması sonucunda başlayamadı. Sarısülük Ailesinin ve avukatların polis yığınağına tepki göstermesi üzerine duruşma öncesi salonda gerginlik yaşandı.

Avukatların bu ortamda tarafsız ve adil bir yargılama yapılamayacağı yönündeki itirazlarını dikkate almayan mahkeme tartışmanın uzamasının ardından duruşma güvenliği olmadığı gerekçesiyle duruşmaların kapalı yapılmasına karar verdi ve davanın esasına girmeden dosyayı 28 Ekim tarihine erteledi. Karar dava avukatları tarafından skandal olarak değerlendirilirken, kapalı yargılama kararı da dosyanın kamuoyundan kaçırılma çabası olarak değerlendirildi.

Halkın toprağa düşen son evladı:

Ahmet Atakan

Antakya Mayıs-Haziran Büyük Halk Direnişinin en ileri illerinden biri olarak öne çıktı. Direnişin genel taleplerini sahiplenen Antakyalılar için barış talebi en önde gelen talep oldu. Suriye'ye karşı yürütülen emperyalist savaşın acılarını da en net şekilde yaşayan şehirlerimizden birisi olan Antakya'da halkın öfkesi de, inadı da o ölçüde büyük. AKP'nin buradaki saldırıları da o ölçüde sert.

9 Eylül günü ODTÜ direnişçileri için Türkiye genelinde yapılan dayanışma eylemlerinde de durum aynıydı. Antakyalılar sokaklara döküldüler. Polislin bütün saldırılarına karşı sokaklarını terk etme-

diler. ODTÜ direnişini barış çıkılıklarıyla birleştirdiler. İçlerinde Ahmet Atakan da vardı.

Polisin hesapsız, hudutsuz şiddeti ile karşılaşan Antakyalılar bir gençlerini daha verdiler zorbanın zulmüne. Ahmet Atakan 9 Eylül gecesi toprağa düştü. Bütün Türkiye'nin yüreği yandı. Yetmedi bu zulüm. Ahmet'i toprağa verirken de saldırdı AKP, elindeki polis gücüyle. Cenaze törenine saldıran polis yine karşısında Antakya halkının direnişini buldu.

Bütün Türkiye'de Ahmet için eylemler düzenlendi. Hepsinde aynı sözler yankılandı: Ahmet Atakan ölümsüzdür.

Çeteler yeni eğitim yılına başladı

Suriye'de katliamlara imza atanlar Türkiye'de okul açtı

Geçen günlerde Antakya Reyhanlı'da bir skandal ortaya çıktı. Tam da yeni eğitim döneminin başladığı Eylül'ün ilk haftalarında ortaya atılan iddiaya göre Reyhanlı'da Hür Suriye Ordusu HSO isimli çetenin mensupları bir okul açmıştı. Kısa süre sonra internete düşen resimlerde de Reyhanlı'da açılan ve tabelasında Hür Suriye Ordusu HSO'nu simgeleyen bayrak yer alan bir okul olduğu belgelenmiş oldu.

Hatay Valiliği ise gelişmeler üzerine internet sitesinden de açıklama yayınlayarak bahsedilen yerin "Okul değil, danışmanlık hizmeti veren, bir rehabilitasyon merkezi olduğunu" açıkladı. İl Millî Eğitim Müdürü Osman Şimşek ise "Reyhanlı'da, Suriyelilerin eğitimi için açılan yasal bir okul yok" dedi ve durumdan haberleri olmadığını belirtti.

Son dönemde Amerikan basını da dahil olmak üzere çok sayıda yabancı basın organında Suriye'de acımasız katliamlara imza atan çetelere Türkiye'de lojistik destek verildiği işlenirken, Reyhanlı'dan gelen bu haber hükümetin zaten kabarık olan suç hanesine yeni bir kayıt daha eklemiş oldu.

Delil mi lazım, yaratalım!

Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği'ne 2009 yılında Ergenekon Soruşturması kapsamında yapılan operasyonda, bilgisayarlardan elde edildiği söylenen deliller sahte çıktı

ÇYDD'nin mahkemeye itirazı üzerine, dernek bilgisayarları yabancı bir adli bilişim şirketi tarafından incelendi. Bilişim şirketinin inceleme raporunda çarpıcı tespitler mevcut. İddia edilen delillerin bilgisayarlara müdahale edilerek yerleştirildiğini söyleyen raporda ayrıca: "Tahrifat, ÇYDD sabit diskinin başka bir bilgisayara bağlanmak suretiyle diske dos-

ya ve klasörlerin kopyalanmasını, bunların tarih ve zamanlarıyla oynanmasını ve de son olarak silinmelerini içermektedir" deniliyor. Son dönemde neredeyse bütün polis operasyonlarında kişi ve kurumlara ait cep telefonu, bilgisayar, yazıcı ve usb gibi cihazlara el konulduğu düşünüldüğünde hukuk güven(siz)liğinin geldiği noktadan kaygılanmamak elde değil.

Yasaklar başkenti Ankara

İktidar neredeyse Ankara'da nefes almayı da yasaklayacak. Kendinden olmayana yaşam hakkı tanımayan zihniyet en son metroda yüzünü gösterdi. Metroya binen üç genç, "gitar çalabilir miyiz" diyerek yolculardan izin istedi. Yurttaşların onayı üzerine gençler, gitar eşliğinde çeşitli şarkılar seslendirmeye başladı. Yolcuların da eşlik ettiği şarkılar söylenirken metro görevlisi, "Trende yüksek sesle konuşmayalım, sessiz olalım" diye anons yaptı. Şarkı söylemeye devam edilmesi üzerine metroyu durduran görevli "Arkadaşım gi-

tar çalmak yasak" dedi

Araçtaki yolcuların, rahatsız olmadıklarını belirtmelerine rağmen, metro sürücüsü güvenlik görevlisi ile birlikte gençlere son derece kaba bir şekilde müdahale etmeye çalıştı. Yurttaşların tepki göstermesi üzerine geri adım atan görevliler, aracı tekrar hareket ettirmek zorunda kaldılar.

Geçen Mayıs ayında da, metro istasyonunda birbirlerine sarılan gençler "Lütfen ahlâk kurallarına uygun hareket ediniz" anonsu ile karşılaşmışlardı!

Gizli tanık hastanede

Hukukçular yıllardır gizli tanık uygulamasını tartışırken bir o kadar tartışmalı bir uygulama hastanelerde başlamak üzere. Sağlık Bakanlığı bürokratlarının hazırladığı yeni çalışmaya göre "gizli müşteri" adı altında görev yapan denetçiler gizlice sağlık çalışanlarını denetleyecekler. Gizli müşteriler her ay doktora giderek muayene olacak. Muayene sırasında yaşananlar rapor hâline getirilecek ve kuruma bildirilecek. Raporlarda hastanenin durumu ve sağlık çalışanlarının davranışları da yer alacak. Öte yandan Tabip Odaları ile Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası SES "gizli müşteri" uygulamasına tepki gösteriyorlar. Meslek örgütleri bu sistemin "gizli tanık" uygulamasına döneceği ve sağlık çalışanlarını mağdur edeceği uyarısında bulunuyorlar.

ODTÜ'de neden yol istemiyoruz?

Geçen dönemin en çok konuşulan konularından birisi de ODTÜ'de yaşananlardı. İlgili ilgisiz herkesin fikir beyan ettiği ve hükümetin bir inatlaşma aracı hâline getirdiği ODTÜ yolu projesi ile ilgili konunun öncelikli muhataplarından cevap geldi.

ODTÜ Kimya Mühendisliği bölümünden öğretim görevlileri İnci Gökmen ve Ali Gökmen, ODTÜ A1 kapısından geçmesi planlanan yolun neden gereksiz olduğunu bilimsel gerekçelerle ve madde madde açıkladılar.

"ODTÜ A1 kapısının yanından girip Çiğdem Mahallesi ile 100. Yıl Mahallelerinin ortasından geçirilmek istenen, günde 40.000 aracın geçeceği, 8 şeritli otoyol aşağıdaki nedenlerden dolayı gerekli değildir ve yapımı durdurulmalıdır" sözleriyle başlayan ve 15 maddeden oluşan açıklama şu şekilde:

1. Gazi Üniversitesi tarafından yapılmakta olan Ankara Ulaşım ana planı henüz tamamlanmadı. Bu planın tamamlanması mutlaka beklenmeli. Bu plan tamamlandığında hepimizin paralarıyla yapılmakta olan bu yolun gereksiz olduğu ortaya çıkabilir. Karayolu yapımı çok pahalı bir iştir, bu paralar çok daha anlamlı şekilde kullanılmalıdır.

2. Bu yolun yapımı için gerekçe gösterilen Eskişehir yolundaki tıkanıklık, burada yapılmakta olan metronun tamamlanmasıyla azalacaktır. Bunca yıldır beklediğimiz Çayyolu metrosunun açılışına artık aylar kaldı. Bu metro günde 300 bin yolcu taşıma kapasitesinde olacaktır. Metro tamamlandığında Eskişehir yolundaki araç trafiği büyük ölçüde azalacaktır. Metronun açılışı beklenmeli, onun semtlerle bağlantıları yapılmalı ve insanların huzurlu bir şekilde doğayı yok etmeden ulaşımını sağlanmalıdır.

3. Ankara trafiğine her sene 50.000 yeni araç çıkmaktadır. Artık bırakın otoyolları mahalle aralarındaki sokaklar bile tıkanmaktadır. Daha önce genişletilen yollar 5 sene içinde yetersiz kalmaktadır. Yapılması düşünülen bu yol en fazla 3-5 yıl

inde trafiğe yetmeyecektir. Yurt çapında araç sayısını azaltacak önlemler derhâl alınmalıdır. Yurt dışında bunun çok sayıda örnekleri vardır.

4. Araçlarda kullanılan petrol ve kullanılan araçların bir kısmı ithaldir. Fırlayan döviz kurlarıyla çok yakında her ikisinin fiyatları da çok artacaktır. Bireysel ulaşım önünde sonunda mecburen kısıtlanacaktır.

5. Milyonlarca senede oluşan petrolün üretimi artık tepe noktasından inişe geçti. Bu yüzyılda petrolün iyice azalıp sonlanması yaşanacaktır. Oysa petrol bugün kullandığımız yüzlerce plastik ve benzeri ürünün hammaddesidir. Petrolü tükettiğimizde gelecek nesiller tüm bunlardan da yoksun kalacaktır. Artık petrolün yakıt olarak kullanımının azaltılması, zamanla bu amaçla kullanımının sonlanması gerekir.

6. Petrolün kullanımıyla çıkan karbondioksit, iklimi değiştiren etkenlerden birisidir. Günümüzde bunun ciddi sonuçlarına tanık oluyoruz. Bu hızda karbon salınımını durdurmaya çalışmazsak bunun korkunç sonuçları olacaktır. Dünyayı geriye dönüşü olmayan bir noktaya doğru hızla sürüklemekteyiz. Ama petrol tüketirken karbondioksite ek olarak yüzlerce zararlı kimyasal da açığa çıkmaktadır. Karayoluna 200 metre mesafede oturan çocuklarda kanser oranı 8 misli olarak tespit edilmiş. Karayolları yetişkinlerin sağlıklarını da çok olumsuz etkiliyor

7. Yolları, köprüleri, havaalanlarını yaparken kesilen ağaçlar, aslında tüm insanlığın ciğerleridir. Ağaçların bu hızda yok edilmesi insanlığın da sonunu hazırlıyor. Bu yol ODTÜ içinde 1. Derece Doğal SİT olan ve 7000 ağacı barındıran bir

alandan geçirilmek isteniyor. Sit kararı yol kararından bir yıl sonra çıkmış ve hâlâ geçerli, bunun göz ardı edilmemesi gerekli. O alanda bir orman eko sistemi oluşmuş, çok sayıda büyük ağaç etrafında daha küçüklerle, yüzlerce kuş ve başka canlıları barındırıyor. Bu ekosistemde herkes huzur içinde, kimseden bir şey istemeden yaşıyor, tam tersi insanlığa hizmet ediyor. Kesilecek ağaçlar yerine dikilecek bir ağaç orada seneler içinde oluşan ekosistemle eşdeğer olamaz.

8. ODTÜ ormanı tescilli orman alanı. Ağa Han ve TEMA ödülleriyle ödüllendirilmiş. Bunların gerekçelerini hep birlikte okuyalım anlayalım.

9. Bu yolun Dikmen tarafındaki devamında yol bir duvarla bitmekte, takip edildiğinde sonunda çok daracık bir yola dönüşmektedir.

10. Bir yolun tüm noktalarındaki yasal işlemler tamamlanmadan inşaatına başlanması yasal değildir. Oysa bu yolun yapımı aylardır gece gündüz sürmekte ve yasal sorunlar aşılamadığında yol yarım kalacak ve harcanan paralarımız çöpe gidecektir. Armada karşısındaki demir kafesin yapım ve söküm maliyetleri hepimizin gözleri önünde. Tabii bu işlerde çalışan yüzlerce işçinin emeği de çöpe gitmektedir.

11. Bu yol geçeceği alanda birbiriyle iç içe olan semtleri adeta bir duvarla ayıracaktır, bu semtler arasında geçiş tek bir noktadan olacaktır. Bir semtin pazarı, okulları, ulaşım noktaları diğer semtin içindedir. Yüzlerce ODTÜ çalışanı, öğrencisi ve mezunu bu semtlerde yaşamakta, Üniversiteye yürüyerek, bisikletle ve otobüsle ulaşmaktadırlar. Bu yol ve ardından gelecek dönüşümlerle burada yaşayanlar ucuz barınma haklarını da yitirecektir.

12. Yolun ODTÜ girişindeki güzergâh için 27 tane proje geliştirilmiş ama çıktaki mahallelerin durumu, kaç kişinin etkileeneceği, onların ne istediği konusunda hiçbir çalışma yapılmamıştır. Bu yol bu semtlerdeki bazı evlere neredeyse teğet geçmektedir. Yoldaki bir kaza anında burada yaşayanların hayatları risk altında olacaktır.

13. Yola ilişkin önemli bir başka etken de gürültü sorunudur. Karayolu en önemli gürültü kaynaklarından birisidir. Çoluk çocuk, hasta, yaşlı yüzlerce insan gece gündüz yoğun trafik gürültüsüne maruz kalacaktır. Bunu azaltmak için alınan önlemler hava akımını engelleyecek yapılardır.

14. Bu yol yaya ve bisikletle ulaşımı da yok edecektir. Artık parasız, ucuz ulaşımdan da büyük ölçüde mahrum kalınacaktır.

15. Tüm bunlar ve daha sayılabilecek çok sayıda nedenlerden bu yolun yapımına izin verecek mercilerin yolla ilgili karar verme aşamasında gerçeklerin ışığında, vicdanlarının sesini dinleyerek hareket etmelerini ve yolun yapımına karşı çıkmalarını istiyoruz. Bu kişiler insanlık tarihine binlerce Ankaralı'nın ciğerleri olan ODTÜ ormanını koruyan, halkın sesine kulak veren ve ülkenin kaynaklarının iyi bir şekilde kullanılmasına özen gösteren kişiler olarak geçeceklerdir.

Yüzlerce yetişmiş insanımızın da ulaşımın çevre ve insan sağlığını bozmadan, kaynakları yok etmeden, katılımcı bir süreçle nasıl yapılabileceği konusunda deneyimleri vardır ve istenildiğinde katkılarda bulunacaktır.

Bizler de gönüllü olarak, bu konularda katkıda bulunmak isteriz.

İnci Gökmen ve Ali Gökmen

Kadın istihdam tasarısı: Hükümetle patronların danışıklı dövüşü

AKP'nin "kadın istihdamı"na yönelik hazırlığı yaptığı düzenleme bugünlerde farklı kadın çevrelerinde değerlendiriliyor. Cinsiyet ayrımcılığı ile kadınları doğurganlık ve çocuk sayısı kısılcacında çalışma hayatından çekip eve kapatma politikaları artık bilindik bir konu.

Ancak, bir yandan da hükümetin AB'ye uyum yasaları çerçevesinde hâlâ geçerliliğini koruyan sözde kadın istihdamını arttırmaya yönelik verilmiş sözleri var. Öyleyse, bir taşla iki kuş vuralım: kadınları esnek bir şekilde çalıştıralım. İşte yeni kadın istihdam tasarısı bunu getiriyor. Ayrıca, TÜİK tarafından yapılan araştırmada kadınlarda kayıtdışı istihdam oranının yüzde 50'nin üzerinde belirtildiği düşünülürse, getirilen uygulamalar bunu daha da pekiştireceğe benziyor.

Esnek çalıştırmaya bahane arıyorlar

Kadınlara çocuk sayısına bağlı olarak part-time, yani kısmi süreli çalışma getirilmesi tam da bu anlama geliyor. AKP, ne yapıp edip "3 de yetmez, 5 çocuk" dayatmasına zorluyor. Kadınlara da çok cazip gelebilecek bir "hak" olarak sunulması, "daha fazla çocuk yaparsan, sana daha fazla part-time çalışma hakkı verilecek" zihniyetinin pekiştirilmeye çalışılması. Bu da, çocuk doğurmayı kadınların birincil görevi addetmenin ve onları çalışma hayatından uzaklaştırmanın, en iyi olarak da esnek bir şekilde sömürmenin aracına dönecek. Part-time çalışacak ama ücretini tam alacak hikâyesi de şimdiden fiyasko, çünkü her şeyden önce patronlar buna razı değil, bu durum da kadınları kayıtdışına itmek için bahanelerden biri olmaya aday. Dolayısıyla, bu uygulama, düşük ücretlere, sigortasız çalışmaya, evden esnek çalıştırılmaya ve nihayetinde kayıtdışı çalışmanın derinleşmesine ve bir bütün olarak kadın emeğinin daha da sömürüye açık olmasını beraberinde getirecek. Uygulanmak istenen ve üstüne üstlük marifetmiş gibi "iltifat" istenen uygulamaların sonucu bu olacak. Çünkü "esnek çalışma" modelini temel alan böyle bir tasarı, kadınlar için tam istihdam, tam ücret ve tam çalışmanın alt yapısı oluşturulmadıkça buna hizmet edecektir.

Dereyi görmeden paçaları sıvamayalım

Beklendiği gibi de, kadınlar için iyileştirme gibi görünen düzenlemeler patronların dünyasında da yankısını buldu. Derhâl açıklamalar yapıldı ve İstanbul ve Ankara Sanayi Odaları başkanları, tasarının kadın istihdamını zorlaştıracağı görüşünü belirtti. Hatta bir patronun "ben kendi işyerimde talimat verdim, artık kadın işçi çalıştırmayacağım" dediği medyada yankı buldu. Dolayısıyla dereyi görmeden de paçayı sıvamayalım, bu tasarının hayat bulması da daha çok su götürür.

Tasarıda, kadınlar açısından örneğin bir iyileştirme olarak hedeflenen doğum izninin 20 haftaya çıkarılmasının da çalışma dünyasında doğurabileceği sonuçların göz önünde bulundurulup değerlendirilmesi gerekir.

Kadın istihdamını daha da gerilemesine yol açabilmesinin önünde gerekli önlemler alınmazsa; iş güvencesi, işten atılmama garantisi, kadın çalışan sayısı zorunluluğu, vs. gibi önlemler alınmazsa, bu paket hükümet ile patronlar arasında danışıklı dövüş anlamı taşımanın ötesine geçmeyecek ve kadınların emek sömürsünü derinleştirecek. Yanlış anlaşılmasın doğum izin süresinin yükseltilmesi değil burada karşı çıktığımız, aksine böyle bir düzenleme tam istihdam, tam ücret koşullarında zaten istediğimiz bir uygulamadır. Ancak bu koşullarda, kadınlar için çalışma hayatındaki temel düzenlemelerin yapılmamasına bağlı olarak kadınların aleyhine işleyebilecek bir süreç söz konusu.

Kaldı ki, bu istihdam tasarısında iyileştirme gibi gösterilmeye çalışılan kadınlara yönelik bu gibi düzenlemelerle, tasarıda işçilerin ve emekçilerin kazanımlarına yönelik diğer saldırılar, örneğin özel istihdam büroları aracılığıyla geçici işçilik, kıdem tazminatının fona devredilmesi ve iyice güdükleştirilmesi gibi planlar perdelenmeye çalışılıyor. Dolayısıyla, istihdam tasarısını topyekün işçi sınıfının kazanımlarına bir saldırı olarak görmek ve hükümet ve patronlar arasında "danışıklı dövüş"ün bir parçası olarak değerlendirmek yanlış olmayacaktır.

Artıran yok mu? SGK'nın kadın başkanından "üç de yetmez, beş tane!"

Tayyip Erdoğan'ın "doğurun, doğurun, 3 çocuk doğurun -ve son olarak da- doğurun vatana hibe edin" çağrısı yetmezmiş gibi, bir çağrı da Sosyal Güvenlik Kurumu SGK Başkanı Yedigöze Gökalgıl İlhan'dan geldi. SGK'nın kadın başkanı: "Bu ülkeyi seviyorsanız 5 çocuk doğurun", 5 çocuk! 3 de yetmez, 5 çocuk gerek"! dedi ve kadınların tepkisine neden oldu.

SGK'nın kadın başkanı konuyla ilgili olarak şunları söyledi: "Bu neden yanlış anlaşılıyor bilmiyorum ama başbakanımızın dediği 3, asgari 3, 3 yetmez 5 çocuk gerek. Bu ülkeyi seviyorsanız 5 çocuk doğurun. Gerçekleri bilelim, bize ne lazım onu bilelim. Elbette ekonomik koşullar önemli. Elbette bu çocukların iyi bir eğitim görmüş olması gerekecek. Ama bir de şu var, durumu iyi olduğu hâlde çocuk yapmayanlar var. Trend bir, maksimum iki çocuk. En azından durumu elverenler, bu ülkeyi se-

venler, bu ülkenin geleceğini, çocuklarının geleceğini düşünüyorsa gerçek bu"

"Bu ülkeyi sevenler, bu ülkenin geleceğini, çocuklarının geleceğini düşünüyorsa gerçek bu" diyerek çocuk doğurmakla ülkeyi sevmek arasında dolaysız bir ilişki kuran İlhan, asıl amacın ucuz iş gücü olduğunu ise gizledi. SGK başkanının çağrısının asıl nedeni burjuvazinin kâr ve sömürü hırsı. Çalışacak ve sömürülecek genç nüfusa ihtiyaç olduğu için, kadın bedeni de bu durumda istismara en açık alan.

Emeklilik sisteminin sürdürülmesindeki problemi doğurganlığın azalmasına bağlayan SGK başkanından zaten ne beklenirdi ki.

Kadını bir kuluçka makinesi olarak gören bu hükümet ve kurumlarına göre kadının doğurması gerekir, çünkü ücretli kölelerin sürekli artması lazım!

"3 ÇOCUK YETMEZ 5 ÇOCUK YAPIN. ÇOCUK RIZKIYLA GELİR."

ÜLKEMİZDE 42 BİN ÇOCUĞUN SOKAKTA YAŞADIĞI ANCAK GAYRİ RESMİ RAKAMLARLA BU SAYININ 200 BİNE ÇIKTIĞI BELİRTİLİYOR.

OSOKAK.COM

Bu da mobil gericilik

Her geçen gün kadına yönelik baskıları artıran AKP, şimdi de cinsiyetçi politikalarıyla kadını kısıkaç altına almaya çalışıyor. Kadını sosyal, ekonomik ve siyasal alanda denetim altına almak isteyen AKP, bunu şimdi de eğitim alanında yapmaya çalışıyor.

Mobil Bilgi Servisi ile öğrencilerin devamsızlık, not, sınav tarihi gibi bilgilerini velilerin cep telefonlarına mesaj olarak gönderen Milli Eğitim Bakanlığı MEB bu kez "Anne-babanın izleme ve kontrol çabalarını artırması, erkek çocukların uzun vadede daha fazla problemlerle davranış göstermelerine neden olurken, kız çocukların problemlerle davranışlarının azalmasını sağlamaktadır. Çocuğunuza vereceğiniz tepki onun cinsiyetine göre farklı sonuçlara yol açabilir" mesajını gönderdi.

MEB, resmen "kız çocukları kontrol edip erkekleri rahat bırakmalarını" tavsiye etmiş oldu. Ayrıca mesajın uzman psikologlar ve rehber öğretmenler tarafından hazırlandığını da iddia etti.

MEB'in bu cinsiyetçi tavrı sendikalar ve veliler tarafından tepkiyle karşılandı.

Tutsak Elif Kaya bir kez daha tacize uğradı

Mayıs-Haziran Büyük Halk Direnişinde gözaltına alınan ve tutuklanan çok sayıda kadın, zorla çıplak arama işkencesine maruz kalmıştı. Elif Kaya da bunlardan biri.

İzmir'de gözaltına alınarak tutuklanan Elif Kaya, gardiyanlar tarafından çıplak aramaya maruz kalmış ve darbedilmişti. Şakran Kadın Hapishanesi'nde kendisine uygulanan cinsel, fiziksel ve psikolojik şiddete karşı Kaya'nın avukatı savcılığa suç duyurusunda bulunmuştu.

Tacize direnene, tekrar ceza!

Elif Kaya suç duyurusu için avukatı ile görüşmeye giderken Şakran Kadın Hapishanesi gardiyanlarınınca tekrar tacize uğradı.

Avukatının yanına götürülürken

"Artık aramaya alışmışsındır", "Aramak iyidir", "Sizlerin nerelerinize neler sakladığınızı iyi biliriz biz" gibi önce sözlü, daha sonra da ince arama adı altında fiziki tacize uğradı. Elif Kaya buna karşı koydu. Bunun üzerine avukatıyla görüşürülmedi. Tutsak edildiği koğuşa tehdit ve tekrar sözlü tacizler eşliğinde götürüldü.

Kaya'nın, yapılan tacize ve avukatla görüşme hakkının engellenmesine karşı boyun eğmeyip avukatıyla görüşme konusunda ısrarını sürdürmesi üzerine farklı bir gardiyan grubu tarafından avukatının yanına götürüldü.

Bu son taciz işkencesinden birkaç gün sonra ise cezaevi yönetimi, Elif Kaya'ya tacize direndiği için bir aylık görüş cezası verdi.

Sağlıkçı kadınlar örgütleniyor

Sağlık emekçisi kadınlar, Kadın Sağlıkçılar Eğitim ve Dayanışma Vakfı KASAV'ı kurdu. 33 sağlık emekçisi kadın tarafından kurulan KASAV İstanbul'da kuruldu. Vakıf, resmî olarak kuruluşunu ilan etti.

Vakfın kurulmasına ilişkin ilan *Resmî Gazete*'de yayımlanırken vakfın amacı şöyle belirtildi:

"Ulusal ve uluslararası düzeyde genel sağlık ve sağlıklı yaşama bilincini geliştirmek, sağlığın geliştirilmesi ve korunması çalışmalarında bulunmak, sağlık çalışanları arasında yardımlaşma ve dayanışmayı sağlamak, halkın bilinç düzeyinin yükseltilmesi için genel eğitim ve öğretim çalışmaları yapmak, engelli bireylerin sağlık ve eğitim kapasitelerinin yükseltilmesini sağlamak, aile kurumunu korumak ve bütünlüğünün devamına yönelik çalışmalarda bulunmak ve ayrıca çevreyi ve çevre bilincini geliştirmek ve çevre sağlığını korumaktır."

Meral Tamer'den önce rahatsızlık, sonra özür!

Milliyet yazarı Meral Tamer köşe yazısında şortlu kadınlardan rahatsız olduğunu belirten ifadeler kullandı

Yazıda "Tatil yöresinde giyebileceğim şortla kalkıp da markete, hastaneye, postaneye gitmeyi aklımın ucundan geçirmem. Bayram namazına, hastaneye, cenaze evine şortla gidilir mi?" diyerek hastanede, okulda, sokakta kısacası hemen her yerde şortla dolaşanları gördüğünü anlatan Meral Tamer: "Ben mi geri kafalı olmaya başladım, yoksa bu yaz sadece popoları kapatıp, baldırları tamamen açıkta bırakan şort giymek çok mu moda oldu bilemiyorum valla..." sözleriyle de bu durumdan rahatsız olduğunu köşesinde yazdı.

Bu sözler üzerine Meral Tamer'e, tepki ve eleştiriler geldi. Twitter'da da yazara tepki olarak #direnşort hareketi başlatıldı.

Yazar, yaptığı açıklamadan 5 gün

sonra tepkiler karşısında köşesinde konuya açıklık getirip geri adım atarak şu

ifadeleri kullandı:

"Ben twitter'da değilim; ama dün telefonlarım susmadı. Mini şortlarla ilgili yazıma tepkiler, twitter'da almış yürümüş. Türkiye'deki 10 trend topic'den 3'ü benim yazıyla ilgiliymiş. Hatta #direnşort, dün saat 15.00 sıralarında dünyada 4. sıradaydı. (Amerikalılar uyandığında muhtemelen değişir.)

İnsanların kılık-kıyafet konusunda bu kadar duyarlı hâle geldiğini hesap edememişim. Kimsenin giyim tercihlerine karışmak gibi niyetim, hayatta hiçbir zaman olmamıştır."

Kadınlar için çok önemli haber

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi AİHM, Türkiye'de eşinin soyadını kullanmak istemeyen milyonlarca kadın için çok önemli bir karar aldı

Ülkemizdeki mücadeleci kadın avukatlardan Gülizar Tuncer'in kişisel girişimi milyonlarca kadın için bir kazanım oldu. Kocasının soyadını kullanmak istemeyen Avukat Tuncer iç hukukta talebine karşılık bulamayınca Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nde dava açmıştı. Türkiye'nin evli kadınlara uyguladığı kocanın soyadını kullanma zorunluluğunu Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin ayrımcılıkla ilgili 14. maddesine aykırı olduğunu iddia eden Tuncer'i AİHM haklı buldu.

Hatırlanacağı gibi geçen senelerde de eşinin soyadını kullanmak istemeyen kadınlar, mahkemeye başvurularda bulunmuş ancak kadınların yalnızca kendi soyadlarını kullanabilmeleri yönündeki talepleri Medeni Kanun'un 187. maddesine aykırı olduğu gerekçeyle reddedilmişti

Kadınların kendi soyadlarını kullanmalarına engel olan 187. madde şöyle: "Kadın, evlenmekle kocasının soyadını alır; ancak

Gülizar Tuncer

evlendirme memuruna veya daha sonra nüfus idaresine yapacağı yazılı başvuruyla kocasının soyadı önünde önceki soyadını da kullanabilir."

Hukukçulara göre, emsal teşkil edecek bu karar nedeniyle Türkiye mevzuatta değişikliğine gitmek zorunda. Aksi takdirde Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesi yaptırımıyla karşı karşıya kalabilir.

Savaşın

sosyal güvenliği

Kamu kaynaklarından alıp -asında sigorta bile olmayan- bireysel emeklilik sistemine kaynak aktarma işi günümüz sosyal politikalarının bir özelliğidir. ABD ve AB'den esinlenmiş olan neoliberal politikaların bir sonucudur. AKP hükümeti de yıllardır aynısını yapıyor. Sözde kaynak yaratma adına AKP, emeklilik yaşını yükseltti. Sağlık sigortası getireceğiz diyerek aileleri borçlandırdı. Durumunu bilmeyen, bir yandan borçlandırılan, üstüne üstlük devletin sağlık sigortasından faydalanamayan yüzbinler var.

Yıllardır sosyal güvenlik sisteminin açıklarından dem vurulsa da, özel sektöre kaynak aktarmalar devam ediyor. Reklam yapılarak teşvik edilen ve devletin yüzde 25 oranında katkı verdiği bireysel emeklilik sistemi bunun son örneği. Sistemden medet uman katılımcı kişi sayısı toplam 3 milyon 818 bini bulmuş. Banka ve finans kuruluşlarınca işletilen Bireysel Emeklilik Sistemi'ne aktarılan devlet katkısı 30 Ağustos itibarıyla yayınlanan temel göstergelere göre 696,8 milyon lirayı bulmuş.

Savaş yoksullaştırır

Şimdi bu bilgilerin savaş ile ne alakası var diyeceksiniz? Savaş demek, "savaş bütçesi" oluşturmak demektir. Ülkeyi savaşa sürüklemek gayretkeşliğinin ve çığırkanlığının altında rant kaygısı yatıyor. Savaş rant, halkın parasının hesabı sorulamaz biçimde özel çıkar çevrelerine aktarılması demektir. Savaşta medet uman sektörler ise silah sanayi başta olmak üzere, paranın hareketinden büyük vurgunlar yapmak isteyen banka ve finans sektörleridir. Savaş, kaynakların uluslararası şirketlere peşkeş çekilmesi demektir. Örtülü ödenek ile kamu kaynaklarının halklar üzerine atılacak bomba, mermi, top olması demektir. Savaş, sadece yoksul insanların sorunudur. Çünkü zenginler çoktan ülkeyi terketmiştir.

Suriye ile savaş ülkemiz halklarına yoksulluk getirecek. Savaşa Suriyeli teröristleri besleyip eğiterek dolaylı olarak giren AKP, şimdiden 900 kilometrelik Suriye sınırında yaşayan kentlerimizi en yoksul hâle getirmeye başladı bile. Sağlığa, eğitime, güzel bir yaşama aktarılabilecek kaynaklarımız, bir avuç emperyalist asalağın cebini dolduracak. Yalnızca gencecik insanlarımızın canlarına mal olmayacak savaş. Ceylanpınar'da, Antakya'da olduğu gibi, emekçi halkların hem canını, hem malını yok edecek.

Savaş çığırkanlığına son

Biz emperyalist savaşa ortak olmayacağız. AKP'nin bütün bu savaş çığırkanlığına rağmen halk cevabını veriyor ve verecek. Dün Antakya'da yitirdiğimiz genç kardeşimiz Ahmet Atakan, Suriye ile savaşa karşı çıktığı için, ülkemizde de körüklenen Alevi düşmanlığına karşı yürüdüğü için yapılan gösterilerden birinde öldürüldü. Savaş politikalarına karşı bu onurlu mücadeleyi veren halklar mutlaka kazanacak.

fatma şenden

“Yenice Barış Festivali” 10. yılında Direniş ruhu Yenice'deydi

10 yıldır Yenice Belediyesi tarafından düzenlenen Yenice Barış Festivali bu sene de son derece coşkulu oldu.

Festival ilk gün Yenice Çocuk Korosu'nun ezgileriyle başladı. Çocukların hemen ardından Yeniceli gençlerin oluşturduğu “Yenicem” adlı müzik grubunun ezgileri sahnede yerini aldı. Daha sonra Yenice Cemevi'nin hazırlanmış olduğu “Barışa Semah Duranlar” adlı semah gösterisi gerçekleşti. Gezi de etkinlikte Çapulcu Orkestrasıyla yerini aldı. Dans gösterileriyle devam eden etkinlik “Grup Emeğe Ezgi” nin şarkıları ve halaylarla sona erdi.

1 Eylül'de güvercinler barış için havalandı
Festivalin ikinci günü ise barış güvercinlerinin uçurulması ve panellerle başladı. Akşam doğru İKD, ÖDP, TUM-İGD, TKP 1920 ve çeşitli muhalif gruplara ait stantlar festival alanında yerini aldı. İlerici Kadınlar Dayanışma Derneği standında Mayıs-Haziran Büyük Halk Direnişinde hayatını kaybeden-

ler için bir anma köşesi hazırlandı. Ayrıca Suriye'ye yönelik emperyalist saldırıya karşı da 1 Eylül Dünya Barış Günü'nde stantlardan pankart ve dövizlerle mesaj verildi. Etkinlik “Grup Yenice Yolları” ile devam etti. Ardından semah gösterisi sunuldu. Semah gösteriminin ardından Yenice Belediye Başkanı Ali Kuru, konuşma gerçekleştirdi. Atol Behramoğlu ve Haluk Çetin müzik-şiir dinletisi sundu. Festival Onur Akın konseriyle sona erdi. Festival'de elbette Gezi unutulmadı İki gün boyunca sık sık “Her yer Taksim, her yer direniş” sloganları atıldı.

Bu fidanların kökü sağlam

Can Yücel'in vasiyeti, Seferihisar Belediyesi ve şair Cezmi Ersöz'ün ortak projesiyle yıllar sonra hayata geçti

Usta şair Can Yücel İzmir'de hastanede yatarken, Ömer Atılğan'a öldükten sonra adına bir orman kurması vasiyetinde bulunmuş. “Bir orman yapın ama dikilen ağaçların her biri ülkemizde öldürülen devrimcilerin isimlerini taşıyın” demiş. Atılğan da bir sohbetinde, Yücel'in bu isteğini şair ve yazar Cezmi Ersöz'e aktarmış.

Kolları sıvayan Ersöz, nam-ı diğer Can Baba'nın vasiyetini yerine getirmek için Seferihisar Belediyesi Başkanı Tunç Soyer ile birlikte, Seferihisar Kocaçay Mevkii'nde “Can Yücel Ormanı”nın temelini attı.

21 Ağustos'ta Can Yücel'in doğum gününde açılışı yapılan ormana ilk etapta 80 adet fidan dikildi.

Can Yücel Ormanı'ndaki her bir fidana “Deniz Gezmiş, Uğur Mumcu, Harun Karadeniz, Abdi İpekçi, Nesimi Çimen, İbrahim Kaypakkaya, Musa Anter, Hrant Dink, Ethem Sarısülük, Abdullah Cömert, Ali İsmail Korkmaz, Mehmet Ayvalıtış gibi mücadele içerisinde yitirdiğimiz onlarca devrimcinin, ilericinin adı verildi.

Açılışı sırasında Cezmi Ersöz de şunları söyledi; “Öldürülen her devrimci için bugün birer fidan diktik. Yoldaşlarımızı anarken elbette hüzünleniyoruz ama ülkemize ilk kez bir devrim ormanı yapmanın heyecanını da yaşıyoruz. Bugün aynı zamanda Can Yücel'in doğum günü... Bizler daha özgür ve haysiyetli yaşayalım diye, devrime can verenler hepsi birer ‘Can’ oldu.”

Tarsus'ta gündem: Eşit yurttaşlık hakkı ve barış

19 Eylül'de Pir Sultan Abdal Kültür Derneği PSAKD tarafından "Eşit yurttaşlık hakkı ve savaşa hayır" konulu panel gerçekleştirildi

Alevi dedesi Hasan Kılavuz, PSAKD Genel Başkanı Kemal Bülbül, Ehl-i Beyt Kültür ve Dayanışma Vakfı EHDAV Genel Başkanı Ali Yeral'ın konuşmacı olduğu ve kolaylaştırıcılığını Cuma Erçe'nin yaptığı panele ilgi oldukça fazlaydı.

Hasan Kılavuz'un, "2013 yılı olmasına rağmen baskılar sonucu insanlar kimliklerini saklamak

zorunda kalıyorlar. Alevi, Süryani, Ermeni, Arap, Kürt kendini özgürce ifade edemiyor, dilini konuşmuyor, inancını yaşayamıyor. Eğitimde, bürokraside, iş alanlarında, her alanda eşit olmalıyız. 'Cem evi cümbüş evidir' diyerek hakir görmek, eşit yurttaşlık hakkı mıdır" sorusu salondan alkış aldı.

Ali Yeral ise "Kerkük, Maraş, Lazkiye, Çorum, Antakya, Gezi'de

ehl-i beyt dostlarına azgınca saldırılar devam ediyor. Antakya üç şehit verdi. Suriye'de katliamlara devam ediliyor" dedi.

Kemal Bülbül de "Antakya'daki mitinglerde Arapça pankart niye yok, Araplar inançlarına sahip çıktıkları gibi anadilde eğitimi de istemelidirler" dedi. Gündemdeki

Cami-Cemevi projesini de eleştiren Bülbül Fettullah Gülen ve İzzettin Doğan'ın ortaklaşa yaptığı bu proje Alevileri asimile etme projesidir" dedi.

Halk türkülerinin de seslendirildiği etkinlik oldukça canlı geçen tartışma bölümünün ardından sona erdi.

F-tipi Cemevine Aleviler'den geçit yok

Cem Vakfı ile Gülen Cemaatinin birlikte yapacakları "cami-cemevi" projesine Alevi yurttaşlardan ve örgütlerinden tepki yağıyor

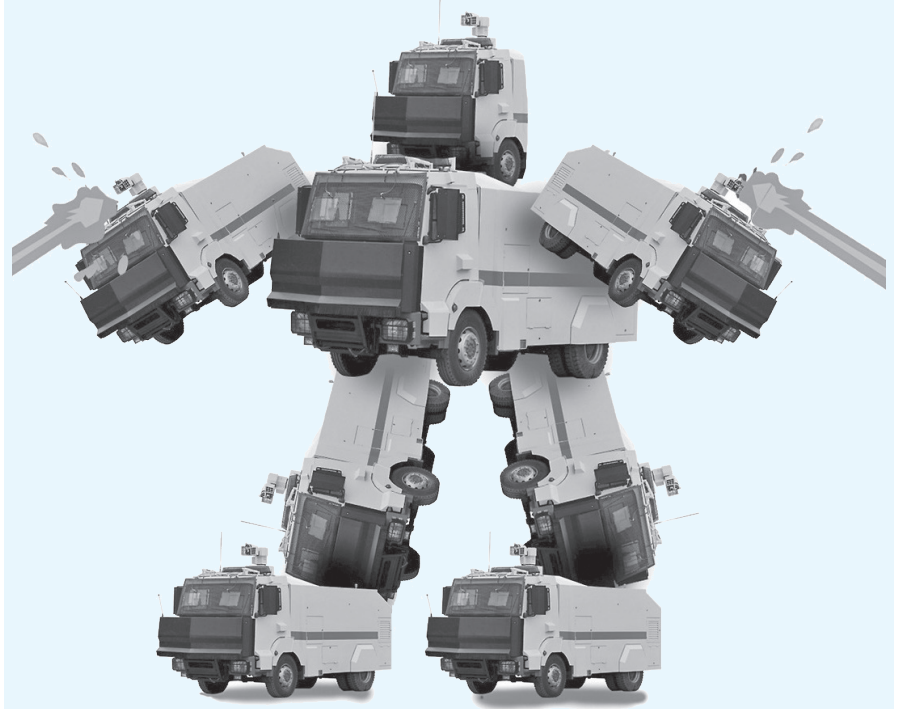
Alevi Kültür Dernekleri, Hubyar Sultan Alevi Kültür Derneği Başkanı, Hacı Bektaş Veli Anadolu Kültür Vakfı Okmeydanı Cemevi yöneticilerinin 5 Eylül'de düzenledikleri basın açıklamasında, "Cemevleri bizim ibadethanemizdir ve ibadethane olarak sayılması için yanında ne camiye ihtiyacı vardır, ne başka bir mescide" dediler.

"Cami-Cemevi-Aşevi projesinin, dinler arası hoşgörü ile açıklanabilecek bir projenin ötesinde; yüz yıllardır Alevilere hayatın çeşitli

alanlarında nefes almaksızın sürdürülen asimilasyonun gelişmiş, yeni bir versiyonu olduğuna inanıyoruz" denilen açıklamada ayrıca "İzzettin Doğan'ın üstlenmeye çalıştığı yeni misyon, Aleviliğe yeni yaralar açacak, tehlikeli bir misyondur. Bu misyon, Alevilerin -elleri en başta Aleviler olmak üzere tüm ezilenlerin kanına bulaşmış olan mukteditlerin yanında saf tutmasını sağlar ve böylece, Aleviliğin bir daha geri dönmek üzere tarihten kazınmasına yol açacaktır" denildi.

Kurum temsilcileri bu yeni asimilasyon projesine karşı gerçekleri anlatmaya önümüzdeki dönemde de devam edeceklerini ve milyonlarca Alevi yurttaşın bu oldu bittiye kanmayacağını eklediler.

Polis tomasız yapamaz oldu

Eskiden elektriği işkence odalarında kullanırlardı. Şimdi sokakta işkence dönemi geliyor

İstanbul Emniyet Müdürlüğü'ne iki tane, dışarı elektrik veren ve su topu atma özelliği bulunan yeni toma alınacağı duyuruldu. İddiaya göre şu an kullanımda olan tomalardan çok daha "gelişmiş" olan yeni araçlarda iki sürücü ve iki ayrı su sistemi olacak. Araç dokunanlara da elektrik verecek. Toplumsal olaylara müdahale için dünyada kullanılan en vahşi araçlardan biri olarak

kabul edilen tomalara eklenen bu özelliklerle iktidar sokağın gözünü biraz daha fazla korkutmayı hedefliyor.

Hâlen, İstanbul'da 20, yurt genelinde ise 128 toma bulunuyor. Ancak Mayıs-Haziran Büyük Halk Direnişi sırasında bu araçların bir kısmının kullanılamayacak duruma geldiği biliniyor. Pert toma sayısının en fazla olduğu il ise Antakya olarak tahmin ediliyor.

22 Eylül 2013 - Ankara / Tuzluçayır

Hepimiz 93 yaşındayız! Komünistler 93. yılda da “mücadeleye devam” diyor...

Türkiye'nin en eski ve köklü partisi TKP'nin 93. kuruluş yıldönümü çeşitli etkinliklerle kutlandı. İlk etkinlik TKP 1920 İstanbul İl Örgütü tarafından İstanbul Şişli'de bulunan Eski Haldun Dormen Sahnesi'nde gerçekleştirildi.

Salonda Mayıs-Haziran Büyük Halk Direnişi'nin de etkisiyle “mücadeleye devam” vurgusu ön plandaydı. Parti'nin kurucularından Mustafa Suphi'nin büyük bir portresinin asılı olduğu toplantı salonunda anti-emperyalist barış sloganlarıyla devrim ve sosyalizm taleplerini içeren pankartlar göze çarpıyordu. Etkinlik Partili şair Nâzım Hikmet'in “Kırkıncı yılımız” şiirine gönderme yapılarak “Hepimiz 93. yaşındayız” sözleriyle başladı. Genç yaşlı çok sayıda komünistin 93. yıllarını kutladığı etkinlik, işçi sınıfı mücadelesinde yaşamını kaybeden tüm devrim şehitleri için saygı duruşu ve Enternasyonal Marşı'nın söylenmesiyle devam etti.

Mücadeleye devam

TKP 1920 Fatih İlçe Yönetimi adına Tarık Yüce, Kadıköy İlçe Başkanı Necati Sevinç, Maltepe İlçe Başkanı Mehmet İçin kısa konuşmalar yaptılar. Ardından sözü TKP 1920 İstanbul İl Başkanı Yusuf Türkoğlu aldı. “TKP 1920 barışın, kardeşliğin savunucusudur; baskısız, sömürsüz bir dünya yaratacağız. Bunu yapabilmek için Partimize ihtiyaç var” diyen Türkoğlu, içinden geçilen tarihsel süreçte partide örgütlenmenin önemine vurgu yaptı.

Daha sonra kürsüye çıkan parti sözcüsü Murat Nergiz, TKP 1920'nin tarihsel önemi ve bölgede ve Ortadoğu'da bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesinin güncel görevlerine ilişkin konuşma yaptı. Nergiz konuşmasında ağırlıklı olarak son 10 yılda AKP'nin halk düşmanı politikalarına ve iş-

birlikçiliğine değindi. ABD emperyalizminin Suriye'ye yönelik saldırısına, AKP iktidarının da ortak olduğunu dile getirirken AKP'nin ülke içinde de Kürt halkına, Alevilere ve bir bütün olarak işçi sınıfına düşman sistematik bir politika yürüttüğünü belirtti.

Nâzım aramızda

Konuşmaların ardından sahneye çıkan sanatçı Ayşegül Yılmaz, Nâzım Hikmet şiirlerinden oluşan bir seçkiyi seslendirdi. Müzikler eşliğinde gerçekleşen Yılmaz'ın performansı salondan uzun süre alkış aldı.

Dayanışma

Etkinliğe yurtiçindeki parti örgütlerinden olduğu kadar TKP1920'nin Almanya ve Hollanda temsilciliklerinden gelen mesajlar da paylaşıldı. 93. yıl etkinliğine diğer dost ve kardeş partilerden de selamlama mesajları geldi. İsveç Komünist Partisi mesajında, TKP 1920 ile İsveçli Komünistler arasında önemli bağların olduğuna, kapitalizme ve emperyalizme karşı enternasyonal mücadelenin yükseltilmesi gerektiğine değindi.

Sanatın gücü

Etkinlik Yapıcılar Film Ekibi'nin Mayıs-Haziran 2013 Büyük Halk Direnişi ile ilgili hazırladığı kısa direniş belgeselinin gösterimiyle sürdü. Belgesel gösteriminin ardından etkinlik şiirler ve Ferda Eren'in Türkçe, Kürtçe, Arapça, Gürcüce ve Farsça dillerinde söylediği kardeşlik türkülerine sürdü.

Son bölümde ise genç ve enerji dolu müzik grubu Maske sahneye çıktı. Türkülerin yanı sıra, devrimci marşları da kendine has tarzıyla seslendiren Maske, salona coşku kattı.

Etkinlik gelenek olduğu üzere parti marşının hep birlikte söylenmesiyle son buldu.

İzmir'de direnişin orta yerinde 10 Eylül kutlaması

10 Eylül kuruluş kutlamalarının bir diğer adresi de İzmir'di. İzmirli devrimciler 93. yıldönümü buluşmasını 10 Eylül 2013 tarihinde Ahmet Pirişina Kent Arşivi ve Müzesi'nde gerçekleştirdiler. Ne var ki İzmir etkinliği Antakya'dan gelen haberle buruk başladı. Etkinlik saat 18.30'da devrim ve sosyalizm mücadelesinde şehit düşenler adına saygı duruşu ve Enternasyonal Marşı'nın okunmasıyla başladı. Ardından Antakya'da katledilen Ahmet Atakan için İzmir'de yapılacak olan eylem sebebiyle etkinlik programının kısaltıldığı bilgisi verildi. Zaten salonda görevli olan komünistlerin bir bölümü gün boyu devam eden İzmir Mayıs-Haziran Büyük Halk Direnişi duruşmasını takip ve Ahmet Atakan eylemlerine hazırlık işleriyle uğraştıklarından salona bile gelmeye fırsat bulamamıştı.

Etkinlikte ilk konuşmayı İzmir İl Örgütü adına Mustafa Ayan yaptı.

Ayan parti mücadelesinin öneminden, partinin güç kaynaklarından ve sosyalizm mücadelesinin öneminden bahsetti. Daha sonra TKP 1920 sözcüsü Onur Balcı, Gezi'den Tahrir'e bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesi üzerine konuşma gerçekleştirdi. Balcı konuşmasında Mayıs-Haziran Büyük Halk Direnişi'nden Mısır'daki süreçte değin gündemle ilgili birçok konuya değindi.

Programda Ahmet Tuncay Karaçorlu da şiirleriyle renk kattı. Sunuma direniş belgeseli ile devam edildi. İzmir'de gerçekleştirilecek eylemler nedeniyle oldukça kısaltılan program Parti marşı ile son buldu. Ardından salonda bulunanlar hep birlikte eylem alanına geçtiler. Böylece İzmirli devrimciler 10 Eylül'ün tarihsel anlamına çok uygun bir şekilde 93. mücadele yılına meydanlarda, direniş alanlarında girmiş oldular.

Emekten yana ilerici bir sanatçı daha aramızdan ayrıldı Tuncel Kurtiz vefat etti

Sonbahar bu kez sanat dünyasına hüzünle geldi. 27 Eylül günü usta oyuncu Tuncel Kurtiz hayata gözlerini yumdu. 77. yaşında, uzun sanat yaşamının zirvelerinden birinden geçmekte olduğu sırada ölüm ona elbette yakışmadı.

Rol aldığı 70 film içerisinde seyirci onu en çok Yılmaz Güney'le oynadığı filmlerde sevdi.

Kurtiz yıllarca tiyatroya da emek vermişti. Çok sayıda tiyatro oyununda sahne aldı.

Kurtiz'in muhalif ve ilerici sanat anlayışından geri adım atmaması özellikle 12 Eylül sürecinde iktidarın hışmına uğramasına sebep oldu. Ancak o bunlara fazla da aldırmadı. Çizgisini hep korudu.

Sevenleri son görevlerini yapmak için 28 Eylül günü Muhsin Ertuğrul sahnesinde Kurtiz için anma ve veda toplantısı düzenlediler. Sanatçının, yakınlarının ve oyuncu meslektaşlarının konuşmalarının ardından ertesi gün Kurtiz Kazdağlarında düzenlenen mütevazı bir törenle toprağa verildi.

